

DIECÉZNÍ ČASOPIS

PRO KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ

setkání

10 říjen 2011
ročník XXI.

Mons. Jiří Padour světlí pamětní desku ke cti sv. J. N. Neumanna u vchodu do kájovského kostela - místa, ke kterému měl tento světec velmi blízký vztah.

Když se křesťané po všechny časy a na všech místech obracejí k Panně Marii, nechávají se přitom vést spontánní jistotou, že Ježíš nemůže své matce odepřít její prosby, a opírají se o neotřesitelnou důvěru, že Maria je zároveň i naší matkou – matkou, která zakusila největší možné utrpení, soucítí s veškerou naší tísní a mateřsky přemýšlí o tom, jak ji překonat. Kolik lidí po staletí putovalo k Marii, aby před výjevem Panny Bolestné nacházeli útěchu a posilu.

Pokračování na 3. straně.

Dětská diecézní pouť v Kájově

OBSAH

Z BISKUPSKÝCH DIÁŘŮ	3
Dětská diecézní pouť k P. Marii Kájovské	4
Podzimní TAMMÍM	4
Sakrální památky v Suchém Vrbném	5
Hospic sv. Jana N. Neumanna získal Cenu Makropulos	6
Z Čecha Holandán a z podnikatele kněz	7

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO	
Vikariát Český Krumlov – Jak společně prožíváme církevní rok	8
Papřský vystoupí v Božejově	8
Letní křesťanský tábor Hutě 2011	9
Misijní neděle 23.10.2011	9
Časopis IN!	9

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE	
Děti ze sociálně slabých rodin na Lipně	10
Benefice pro Charitu	10
Cena Charity ČR 2011	11
Společně na Vyšehrad i do Karlína	11
Sbírka školních potřeb	11

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU	
Diecézní centrum pro rodinu vás zve	12
DCR připravuje	12

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE	
Mezinárodní setkání v Loretu	13
Pěšky na Lomec	13
První animátorský víkend	13

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA	
Putujeme na Velehrad	14
Pevní ročník 3 v 1	15
Jáchymovské peklo	16

K čtení doporučujeme	17
PERSONALIA	17

Radio Proglas	18
Nakladatelství Paulinky	18

Příští číslo
vyjde 14. 11. 2011.
Uzávěrka je 4. 11. 2011.

Měsíčník AKTUALITY - SETKÁNÍ
Vydává z pověření českobudějovického biskupství
Sdružení sv. Jana Neumanna v Č. Budějovicích.
Redakce, administrace a příjem inzerce:
Kanovnická 10, 370 01 České Budějovice,
tel.: 380 420 334, e-mail: setkani@cbcb.cz
Řídí redakční rada - zodpovídá P. Adolf Pintří
Výkonná redaktorka: Mgr. Petra Lísková
DTP: Mgr. Helena Machulová
Tisk: Protisk, České Budějovice
Evidenční číslo MK ČR E 6603
Cena 15 Kč a poštovné.
ISSN 1212-8074

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení
rukopisů a nezodpovídá za obsah inzerce.

Pokračování z titulní strany.

(...) Mariánská úcta se soustřeďuje na pozorování vztahu mezi Matkou a jejím božským Synem. Věřící nacházejí stále nové aspekty a atributy, které nám toto tajemství mohly lépe zpřístupnit, např. vyobrazení Neposkvrněného Srdce Mariina jako symbolu hluboké a bezvýhradné jednoty lásky s Kristem. Člověk se skutečně nerozvíjí svou seberealizací, jak to dnes prosazuje ideál moderního života, který se snadno může změnit ve zjemnělý egoismus. Uskutečňuje se mnohem spíše v postoji odevzdání, směřujícím k Mariině srdci, a tím i k srdci Vykupitelově.

„Víme, že těm, kdo milují Boha, všechno napomáhá k dobrému, těm, kdo jsou z Boží vůle povoláni. (Řím 8,28), jak jsme právě vyslechli ve čtení. Bůh dovedl v Marii všechno k dobrému a nepřestává skrze Marii dále ve světě šířit dobro. Ježíš dal z kříže, z trůnu milosti a spásy svou matku Marii za matku všem lidem. V okamžiku své oběti za lidstvo z Marie činí téměř zprostředkovatelku proudu milosti, který vychází z kříže. Maria pod křížem se stává družkou a ochránkyní lidí na jejich životní cestě. „Ve své mateřské lásce se stará o bratry svého syna, kteří dosud putují na zemi a ocitají se v nebezpečích a nesnázích, dokud nebudou uvedeni do blažené vlasti.“ (Lumen gentium, 62). Skutečně procházíme výšinami i hlubinami, avšak Maria se nás zastává u svého Syna a zprostředkovává nám sílu božské lásky.

Naše důvěra v účinnou přimluvu Boží Matky a naše vděčnost za neustále zakoušenou pomoc v sobě zároveň obsahují podnět, abychom se vymanili z potřeb daného okamžiku. Co nám vlastně Maria chce sdělit, když nás zachraňuje v nouzi? Chce nám pomoci, abychom pochopili šíři a hloubku našeho křesťanského povolání. Chce, abychom díky její mateřské obezřetnosti pochopili, že náš celý život má být odpovědí na slitovnou lásku našeho Boha. Zdá se, že nám říká: Pochop, že Bůh, jenž je pramenem všeho dobra a nechce nikdy nic jiného než tvé pravé štěstí, má právo žádat po tobě život, který by se bezvýhradně a radostně světil jeho vůli a dychtil po tom, aby i druzí činili to samé. „Kde je Bůh, tam je budoucnost“. Vskutku – tam, kde připustíme plné působení Boží lásky v našem životě, nebe se otevírá. Tam je možné utvářet přítomnost tak, aby stále více odpovídala radostnému poselství našeho Pána Ježíše Krista. Tam nabývá nepatrná každodennost svého smyslu a velké problémy nacházejí svá řešení. Amen.

(Z Homilie Svatého otce při ekumenické bohoslužbě, kterou pronesl během své cesty do Německa v pátek 23. 9. 2011. Přeložila Jan Gruberová, Vatikánský rozhlas.)

Z BISKUPSKÝCH DIÁŘŮ

17. 10.	(po-čt)	Řím – Prezentace Města Třeboně u Svatého stolce – biskup Jiří
České Budějovice – Zahájení akademického roku na TF JU (9.30 hod.) – biskup Pavel
18. 10.	(út)	České Budějovice , biskupství – Setkání s kaplany pro mládež – biskup Pavel
19. 10.	(st)	Brno - Zasedání Komise pro kněžstvo – biskup Pavel
21. 10.	(pá)	České Budějovice , sv. Vojtěch – Mše sv. pro Proglas (18 hod.) – biskup Pavel
22. 10.	(so)	České Budějovice , sv. Otýlie – Mše sv. (11 hod.) - uložení ostatků českobudějovických biskupů do nově opravených biskupských hrobů – oba biskupové
Slabčice - Instalace nového obětního stolu (14 hod.) – biskup Pavel
23. 10.	(ne)	Vlachovo Březí – Biřmování (9 hod.) – biskup Jiří
České Budějovice , klášterní kostel – Mše sv. (11 hod.) – biskup Pavel
25. 10.	(út)	Zbýnice – Vikariátní konference - biskup Jiří
28.-30. 10.	(pá-ne)	Kájov – setkání s bohoslovci českobudějovické diecéze – biskup Jiří
28. 10.	(pá)	Litoměřice – biskup Pavel
29. 10.	(so)	Kájov – setkání s bohoslovci českobudějovické diecéze – biskup Pavel
1. 11.	(út)	České Budějovice , klášterní kostel – Slavnost všech svatých (17 hod.) – biskup Jiří
2. 11.	(st)	České Budějovice , sv. Otýlie – Vzpomínka na všechny věrné zemřelé (15 hod.) – biskup Jiří
4.-5. 11.	(pá-so)	Olomouc – Rekolekce pro Arcibiskupský seminář
6. 11.	(ne)	Milevsko – Biřmování (10 hod.) – biskup Jiří
Olomouc – Udělování kandidatury – biskup Pavel
8. 11.	(út)	České Budějovice , biskupství – Postgraduál – oba biskupové
10. 11.	(čt)	Praha – Mše sv. v Arcibiskupském semináři (17 hod.) – biskup Pavel
12. 11.	(so)	Praha , katedrála sv. Víta - Mše sv. výročí kanonizace sv. Anežky (18 hod.) - biskup Jiří
13. 11.	(ne)	Kamenice nad Lipou - Žehnání oltáře (10.30 hod.) – biskup Jiří
15. 11.	(út)	České Budějovice , biskupství – Setkání vikářů (9.30 hod.) a kněžské rady (13 hod.) – oba biskupové
18. 11.	(pá)	České Budějovice , sv. Vojtěch – Mše sv. pro Proglas (18 hod.) – biskup Pavel
19. 11.	(so)	České Budějovice , klášterní kostel – Setkání pomocníků v pastorači (9.30 hod.) – oba biskupové
20. 11.	(ne)	České Budějovice , klášterní kostel – Slavnost Ježíše Krista Krále (9 hod.) – biskup Jiří

Údaje jsou podle stavu v době uzávěrky, případné změny nejsou vyloučeny.

-pa-

Dětská diecézní pouť k Panně Marii Kájovské

Stoleté počasí přivítalo 1. října 2011 malé i větší poutníky v evropském poutním místě. Do Kájova už se děti těšily a připravovaly se několik týdnů před tím. Od svých katechetů se totiž dozvěděly, nejen něco o zajímavém programu, ve kterém se především při mši svaté setkaly s živým Ježíšem, ale také něco z úžasné a pohnuté historie tohoto místa. Dozvěděly se například, jak zázračným způsobem došlo k záchraně kájovského chrámu přímlovou P. Marie v dobách husitských válek. Dobrodružství vždycky přitahuje a zázraky uchvacují právě tím, že se dějí.

Nakonec i milé sluneční paprsky, které se smály na malé poutníky už od Božího rána s výjimečnou intenzitou, možná k těmto zázrakům patří.

Po registraci v 9:30 spěchali všichni přijíždějící do zdejšího chrámu, kde začala v deset hodin mše svatá za účasti dětí, jejich doprovodu, mnoha kněží, českokrumlovského vikáře V. Píchy, generálního vikáře A. Píntíře a otce biskupa Jiřího Padouru. Na začátku slavnostní mše svaté posvětil otec biskup před vchodem do kostela pamětní desku sv. Jana Nepomuka Neumanna, která bude stále připomínat toto místo jako cíl putování prachatického světce, který je velkým vzorem a patronem také našich školních dětí a mládeže. Poté už se přeplněný chrám naplnil zpěvem dětí za doprovodu varhan a houslí. Bylo hezké, že děti během mše svaté mohli pozdravit a přivítat také kájovský pan starosta.

Po společném radostném oslavení Krista Pána, který přišel mezi nás, se děti rozdělené do třech velikých skupin (žlutá, modrá, červená) rozešly za svými průvodci na stanoviště (tři různá), kde se občerstvily z vlastních zásob a kde je čekal zábavnou formou zpracovaný program tématu poutě „Maria nás provází životem“. Ve farním dvoře měly například možnost

zažít starobylý trh s kovářem, malířkou, hrnčířem, pekařkou... Měly možnost vytvořit si zde vlastní keramiku, navléci z korálků růženec, uplést z těsta vlastní vánočku, malovat, tvořit... Při této činnosti se také naučily známou poutní píseň a dozvěděly se úchvatný Kájovský příběh.

Sportovní stanoviště na louce bylo velmi oblíbené. Na sluníčku a čerstvě posekaném travním pažitě se veškerá, dosud kumulovaná energie dobře realizovala při hrách, soutěžích a skotačení.

Evangelista Lukáš byl průvodcem dětem na třetím stanovišti – po cestě s Pannou Marií. Seznamoval děti s jejím životem, poutníci se zde modlili růženec, s nadšením se účastnili procesí, kterým oslavovali Matku Boží. Procesí doprovázel zvuk trubky a nad celým Kájovem, zalitým zlatým Božím úsměvem, zněly tóny písně Slyš jaký to nad řekou jásot a ples.

Celý krásný, požehnaný den zakončilo poutní požehnání na cestu, které všem udělil pan generální vikář Adolf Píntíř u barokního sousoší třech svatých.

Rozdradostnění, provázení úsměvem Panny Marie, zpívající Ave, ave, ave, Maria se rozjížděli poutníci domů. *Trio Talíř*

Další fotografie z Dětské diecézní pouti najdete na 2. a 3. straně obálky.

Podzimní TAMMÍM 2011

Ahoj přátelé!

Arcibiskupský seminář v Praze pořádá rok co rok duchovní obnovu pro mladé muže (od 15 do 30 let) která nese název **TAMMÍM**. Toto hebrejské slovo můžeme do češtiny přeložit ve významu bezúhonný, totální, naprostý, dokonalý. Snaha být TAMMÍM pro Hospodina by měla být úkolem pro každého křesťana. A k tomu se snažíme přispět i my skrze toto setkání. Zveme mladé muže na společný duchovní víkend s bohoslovci i představenými semináře a hlavně s vrstevníky, kteří se také snaží objevovat a promýšlet svoji mužskou spiritualitu – svůj vztah k Hospodinu.

TAMMÍM je příležitostí prožít víkend v modlitbě, naslouchání, společných rozhovorech o hledání a prožívání víry mezi sebou, s bohoslovci i představenými semináře. Jeho součástí jsou i různé workshopy, sport, společenské hry, zajímaví hosté...

Vytváříme tak prostor i pro hledání životní cesty a prohloubení osobního vztahu s Bohem, nabízíme i možnost duchovního rozhovoru, případně svátosti smíření. Je to také velká příležitost poznat nové věřící kamarády a přátele.

S radostí Tě zveme na letošní podzimní TAMMÍM, který se uskuteční ve dnech 18. až 20. listopadu 2011.

Za Tammím Tým Jiří Zeman, seminarista

BLÍŽŠÍ INFORMACE

Místo: Arcibiskupský seminář, Thákuřova 3, Praha 6, Metro A – stanice Dejvická

Termín: příjezd v pátek 18. 11. 2011 (15.30-17.50 hod.), odjezd v neděli 20. 11. 2011 (po 14. hod.)

Cena: příspěvek dle finančních možností

Informace a přihlášky na:

www.arcs.cuni.cz,

www.tammim.spolco.cz

(Uzávěrka přihlášek 14. 11. 2011 ve 23.59 hod.)

Ostatky českobudějovických biskupů uloženy do nové hrobky

V sobotu 22. 10. 2011 budou uloženy ostatky čtyř českobudějovických biskupů (Mons. M. J. Říhy, Mons. J. A. Hůlky, Mons. Š. Bárty a Mons. J. Hloucha) do nové biskupské hrobky na hřbitově sv. Otýlie v Českých Budějovicích.

Zádušní mši svatou budou sloužit **v 11 hod.** českobudějovický biskup Mons. Jiří Padour OFMCap. a Mons. Pavel Posád. Po mši svaté bude následovat slavnostní uložení ostatků.

Sakrální památky v Suchém Vrbném

Dnes část města České Budějovice, dříve samostatná obec Suché Vrbné, německy Dürrfellen¹ nebo česky též Německé Vrbné či počeštěně Dirnfellern, dostala jméno podle porostu vrb. Adjektivum „Německé“ pak měla podle převažující národnosti obyvatel (na rozdíl od vsi České Vrbné, rovněž v blízkosti Č. Budějovic). První zmínka o poddanské vsi s pěti usedlostmi pochází z roku 1380. Roku 1789 zde stálo 16 domů, ale roku 1843 bylo napočítáno jen 12 domů s 89 obyvateli.² Od roku 1850 byla ves osadou obce Mladé s názvem Suché Vrbny. Od 2. poloviny 19. století se Vrbné stalo především sídlem dělníků a železničních zaměstnanců.

Roku 1900 zde žilo v 68 domech celkem 1215 obyvatel, z toho 890 českých a 325 německých, většinou katolíků³, kteří patřili do farnosti Dobrá Voda u Českých Budějovic. Po vzniku republiky roku 1918 došlo u obyvatelstva k diferenciaci též na nekatolické konfese a značná část populace zůstala úplně bez vyznání. Roku 1921 tu bylo sečteno ve 343 domech celkem 4329 obyvatel, z toho 3919 národnosti „československé“, 322 německé. Z celkového počtu obyvatel se i přes silnou protikatolickou agitaci přihlásilo 2 538 k římskokatolické církvi (58,6 %), 593 k evangelické (13,6 %), 504 k československé (11,6 %) a 684 osob bez vyznání (15,8 %).⁴ Ke konci druhé světové války bylo bombardováno okolí nádraží a místní část zvaná Pětidomí. Bylo svrženo na 90 bomb, poškozeno 13 domů a zamřelo při tom 22 lidí. Již v červnu 1945 byli Němci označeni a první odsun proběhl v září do sběrného tábora v Zámostí u Hluboké nad Vltavou, další vlny odsunu pak následovaly ještě v roce 1946 a majetek odsunutých byl zkonfiskován (mimo jiné byl odsunut i Rudolf Perner, majitel proslulé firmy na výrobu zvonů). Vyhnáním obyvatel německé národnosti došlo ke snížení počtu obyvatel na 3 469, uváděných v roce 1947.⁵

Osadou Suché Vrbné vedla od Českých Budějovic nejméně od 2. poloviny 18. století na poutní místo Dobrá Voda **křížová cesta** se zděnými výklenkovými kapličkami, z nichž se do současnosti dochovala jen jediná. Stojí po levé straně ulice Dobrovodské před Suchovrbenským náměstím s obchodním domem Albert a nese letopočet 1768. V místech dnešního náměstí, na němž je parkoviště před zmíněným obchodním domem a točna trolejbusů, stála **návesní kaple - zvonička**, která vznikla roku 1853 přestavbou jedné z původních kapliček křížové cesty. Tato kaple byla zbořena dne 3. dubna 1955 v souvislosti s úpravou náměstí, „protože ruší přehled provozu a není žádnou pamětihodností“⁶. V hlasování pléna Obecního národního výboru byly ze 46 hlasujících pouze 4 hlasy proti a 4 hlasy se zdržely⁷. Podle vyprávění pamětníků se nikomu nechtělo začít s bouráním kaple, až jedna žena se toho kurážně s pohrdavými slovy a s krumpáčem chopila a k ní se pak přidali dělníci. Žena krátce po demolici kaple zemřela. Zvon sv. Václava z Pernerovy dílny byl přenesen na Dobrou Vodu a zavěšen do věže kostela⁸. Z německy psané

Návesní kaplička v Suchém Vrbném, zbořena roku 1955

listiny⁹, nalezené při bourání v báni zvoničky, známe mnohé podrobnosti o její stavbě, údaje o pořízení zvonku, jména dárců a řemeslníků. Zápis končí slovy: „*Dej nám Bůh a Vám čtenářům, abychom se všichni sešli v nebi. Tak napsáno v Suchém Vrbném dne 21. září 1853. Vojtěch Erhart, obecní radní; Vavřinec Kneissl č. p. 5; Jan Kaiser č. p. 10; Bartoloměj Mikesch, učitel a kostelník z Dobré Vody.*“

Roku 1933 bylo v Suchém Vrbném započato se stavbou budovy mateřské školy (č. p. 509) sester Nejsvětější Svátosti a roku 1935 zahájil biskup Šimon Bárta **stavbu kostela sv. Cyrila a Metoděje**¹⁰ na parcele v jejím sousedství. Podnět ke stavbě kostela dal již předchozí biskup Martin Josef Říha (+1907), který vložil 200 zlatých jako stavební příspěvek. Farář P. Václav Řepa (+1948) z Dobré Vody u Českých Budějovic, do jehož farnosti Suché Vrbné tehdy patřilo, se již od roku 1923 začal starat o přípravu výstavby kostela pořádáním sbírek. Na stavbu kostela poskytl v počátcích 1 000 Kč P. Josef Fabian, kněz na penzi ve Slavčích¹¹. Kostel byl projektován stavitelem Antonínem Procházkou ve střídém neorománském stylu jako jednolodí s půlkruhovým presbytářem a se dvěma sakristiemi, z úsporných důvodů bylo upuštěno od stavby věže a boční lodi. Značnou zásluhu na stavbě měl tehdejší farář Alois Špatný z Dobré Vody. Konstrukce stavby je rámová, železobetonová, aby se při eventuální přístavbě mohlo zdvo vybrat, aniž by to vyžadovalo větších nákladů. Kostel posvětil dne 26. prosince 1935 – tehdy již českobudějovický děkan - Mons. Václav Řepa za asistence dalších kněží (katolíci do té doby navštěvovali bohoslužby v budově školy sester Nejsv. Svátosti) a až v únoru příštího roku byl kostel kaudován. Do bání věžičky kostela byla vložena pamětní listina, uvádějící mimo jiné, že v Suchém Vrbném žilo tehdy 2 206 katolíků a 2 152 jinověrců. Náklady byly hrazeny z 10 % ze sbírek věřících a z 90 % příspěvkem Biskupství českobudějovického. U kostela začala působit kongregace Bratří těšitelů z Gethseman¹², jejichž dvanáct členů se dne 3. října 1936 přihlásilo k pobytu v obci (dva kněží a ostatní bratři) se sídlem v nově postavené budově kláštera a budoucí fary u kostela. Hlavním posláním řeholníků, z nichž většina pocházela ze Slovenska, byla útěcha nemocných

a opuštěných a kontemplativní spiritualita spočívala v denní adoraci před Nejsvětější svátostí (heslo: „*Všechno k potěše Srdce Ježíšova*“). Prvním představeným kláštera v Suchém Vrbném se stal P. Január Valovič. Řezbářská dílna Bohumila Beka v Kutné Hoře dodala pro kostel umělecky ztvárněný paprskový hlavní oltář s důrazem na adoraci Nejsvětější Svátosti (posvětil jej dne 24. dubna 1938 zakladatel a generální superior slovanské kongregace těšitelů P. Josef Litomiský z Vídně)¹³ a dva kvalitní boční oltáře se sochami Neposkvrněného Srdce Panny Marie a Nejsvětějšího Srdce Ježíšova pod baldachýnem. Paprskité mandorly za oběma sochami tvarově korespondovaly s hlavním oltářem a tvořily s ním působivý celek. Nástěnné malby s ohlasem beuronského umění v presbytáři navrhl Jaroslav Major z Prahy¹⁴, někdejší emauzský benediktinský bratr, který již roku 1900 navrhoval ušlechtilou beuronskou výzdobu Růženeckého kostela v Českých Budějovicích. Poblíž kostela stojí **kamenný kříž s letopočtem 1876**, který tu toho roku na návrh před – dnes již neexistujícím – Vrbenským rybníkem nechal postavit Jan Jíra ze Suchého Vrbného č. p. 5¹⁵. Dne 3. září 1876 kříž posvětil dobrovodský farář P. František Zachar.

Po komunistickém převratu roku 1948 došlo k brutálním protikatolickým nezákonným represím, spojeným s další štvavou propagandou. Byla to doba oslav narozenin V. I. Lenina, pořádání sbírek na pomník J. V. Stalina v Praze, povinného sběru mandelinky, propagace pohřbů kremací, nadělování dárek Dědou Mrázem, ale především to byla doba teroru, nespravedlivého věznění a vyvlastňování majetku. V noci z 13. na 14. dubna 1950 byl suchovrbenský klášter těšitelů přepaden ozbrojenými jednotkami StB, SNB a Lidových milicí a řeholníci odvezeni do internačních táborů, kde s nimi bylo zacházeno jako s vězni. Jeden z internačních táborů pro těšitele (a též benediktiny, jezuitu, františkány aj.) zřídili komunisté v zabraném klášteře redemptoristů ve východočeském horském městečku Králíky. V obecní kronice je o tomto stručný zápis. „*Odchod těšitelů z kláštera č. p. 573 a řádových sester Nejsvětější svátosti č. p. 509. Ze státních důvodů, byli soustředěni na jiné místo...*“¹⁶. Dle Katalogu cleri z roku 1948¹⁷ byl superiorem a rektorem kostela sv. Cyrila a Metoděje P. Damas František Veřtát¹⁸, s ním zde působil P. Vladimír Macinka. Objekt školky sloužil poté policii a budova kláštera jako ubytovna pro vojáky a nakonec podniku Stavoprojekt. Za zmínku stojí, že v roce 1949 byla zřízena obec československé církve v Suchém Vrbném, dne 2. října se v sokolovně konalo její valné shromáždění, na něž zval Místní národní výbor. V roce 1951 přidělilo MNV československé církvi pozemek a ta si na něm v dnešní ulici V. Nezvala zbudovala „Sbor Ježíše Krista – knížete míru“ (otevřen 4. ledna 1953)¹⁹

Pokračování na 6 straně.

Původní interiér kostela sv. Cyrila a Metoděje v Suchém Vrbném.

Pokračování z 5. strany.

v podobě jednoduché bezvěžové longitudály s hranolovým kněžištěm.

Po vyhnání těšitelů se zde v duchovní službě vystřídal několik diecézních kněží (mimo jiné ThDr. Bohumil Douša, P. Alois Špatný, P. Alois Střeleček, P. František Sobíšek aj.). Roku 1973 zde nastoupil jako duchovní správce P. Adolf Kubeš, rodák z Pětídomí (úsek zástavby mezi českobudějovickým nádražím a Suchým Vrbným), který působil současně jako kancléř Biskupství českobudějovického. Pod jeho vedením byly v kostele sv. Cyrila a Metoděje provedeny úpravy liturgického prostoru, někdy okolo roku 1980 byly odstraněny boční oltáře a zřízen svatostánek na epistolní straně u vítězného oblouku; protějškovou mozaiku u křtitelnice vytvořil P. Antonín Klouda²⁰. Po zrušení seminárního kostela sv. Anny v Českých Budějovicích, který byl v letech 1983 – 88 adaptován na koncertní síň, byly do suchovrbenského kostela přemístěny jeho varhany.

Po roce 1989 byly církevní budovy katolické církvi vráceny a roku 1995 byla zřízena samostatná farnost České Budějovice-Suché Vrbné. Zahnuje i tu část někdejší obce, která ležela na katastru Českých Budějovic a patřila k farnosti sv. Mikuláše. Roku 2000 biskup Antonín Liška založil **kněžský domov** při kostele v Suchém Vrbném. Vznikl adaptací bývalého kláštera těšitelů podle projektu ing. arch. Libora Erbana, stavební práce provedla firma ALIANC České Budějovice. V budově byla zřízena **kaple sv. Gorazda**, na jejíž výzdobě se rovněž podílel P. Antonín Klouda. Kapli posvětil dne 7. dubna 2004 českobudějovický biskup Jiří Paďour.

Z dalších drobných sakrálních objektů jmenujme ještě **výklenkovou kapličku** při Ledenické silnici v Pohůrce (dnes součást obce Srubec). V nice kapličky je, zřejmě druhotně, umístěn litinový křížek. Na staré mapě katastru Dobré Vody, Pohůrky a Suchého Vrbného z roku

1812²¹ je zakreslena socha, v místech u dnešní křižovatky mezi ulicí E. Beneše a Ledenickou (u pošty). Nepochybně šlo o **sochu svěťce**, snad sv. Jana Nepomuckého, ale dnes je nezvěstná. Také v původním místě pomníku padlým z roku 1923 je doložen kříž.

Jiří Černý

¹ *Ottův slovník, díl XXVI., s. 1019.*

² *Encyklopedie Českých Budějovic, Č. Budějovice 1998, s. 482.*

³ *Viz citace 1), s. 1019.*

⁴ *Chromec B.: Místopisný slovník Československé republiky, Praha 1929, s. 621.*

⁵ *SOKA Č. Budějovice, Kronika obce Suché Vrbné (1933-1949), s. 530. V digitální podobě 21. 9. 2011 http://digi.ceskearchivy.cz/index_main.php?menu=3&lang=cs&doctree=1keosVe&id=560&page=1*

⁶ *Tamtéž s. 322.*

⁷ *Tamtéž s. 322.*

⁸ *Jungmannová P.: Dokumentace zvonů Dobrá Voda u Č. Budějovic 2001 (Biskupství českobudějovické, archiv Diecézního konzervátorského centra).*

⁹ *Listina byla roku 1955 odevzdána Archivu města České Budějovice a přepsána česky do Kroniky obce Suché Vrbné (1933-1949), s. 377-378.*

¹⁰ *Jde o jeden ze dvou kostelů tohoto zasvěcení v českobudějovické diecézi, druhým je menší hřbitovní kostelík v Husinci.*

¹¹ *Římskokatolická farnost Dobrá Voda u Č. Budějovic, Pamětní kniha Liber memorabilium (od r. 1838), Stavba kostela v Suchém Vrbném, s. 125.*

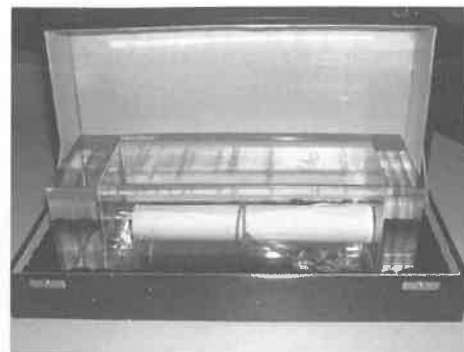
¹² *Mateřinec kongregace byl ve Vídni, kde ji roku 1922 založil při českém kostele Nejsvětějšího Vykupitele kněz P. Josef Litomský. Kongregace byla nazývána též Kongregace těšitelů Božského Srdce a v českobudějovické diecézi měla své domy též v Klokotech a v Nepomuku.*

¹³ *Hlas lidu 1938, č. 87.*

¹⁴ *Nový kostel na periferii Českých Budějovic, in Farní věstník pro Č. Budějovice a okolní osady, 1936, roč. VI., č. 1, s. 2.*

¹⁵ *Římskokatolická farnost Dobrá Voda u Č. Bu-*

Hospic sv. Jana N. Neumanna získal Cenu Makropulos

Cena Makropulos

V sobotu 1. října 2011 převzali zástupci prachatického Hospice sv. Jana N. Neumanna z rukou ministra zdravotnictví **Cenu Makropulos**. Ministr zdravotnictví doc. MUDr. Leoš Heger, CSc. udílí toto ocenění již tradičně u příležitosti Mezinárodního dne seniorů. Cena byla udělena v Národním divadle v Praze; poté následovalo benefiční představení baletu P. I. Čajkovského Labutí jezero.

Cena Makropulos je nazvána podle divadelní hry Karla Čapka, která domýšlí odvěkou lidskou touhu po nekončícím životě. Poselství hry je možno chápat i tak, že nestačí jen přidat léta životu, ale je nutné přemýšlet o kvalitě života přidaných let.

Ministerstvo zdravotnictví chce touto cenou stimulovat rozvoj nových zdravotně-sociálních služeb a současně pomáhat měnit i stereotypy v přístupu ke stáří.

Ocenění ministra zdravotnictví získal prachatický hospic za mimořádný koncept péče o těžce nevyléčitelně nemocné a umírající a v praxi osvědčené postupy řešící zdravotní a zdravotně-sociální potřeby v České republice.

Ministerstvo zdravotnictví zaměřilo svůj zájem na dílo a hodnoty, které nechce „běžný“ svět příliš vidět. O to je hodnota ocenění významnější.

-r-

dějovic, Pamětní kniha Liber memorabilium (od roku 1838), s. 42.

¹⁶ *SOKA Č. Budějovice, Kronika obce Suché Vrbné (1933-1949), s. 42.*

¹⁷ *Catalogus saecularis et regularis cleri dioeceseos Bohemo-Budvicensis pro Anno Domini 1948, Budvicii Bohemorum 1948, s. 182.*

¹⁸ *P. Damas František Veřtát (nar. 1918 Měšice u Tábora) byl komunistickým režimem vězněn, v 70. letech byl začleněn do duchovní správy jako diecézní kněz (Domažlice) a po roce 1989 působil při obnově kongregace těšitelů na Klokotech, kde také roku 1993 zemřel.*

¹⁹ *SOKA Č. Budějovice, Kronika obce Suché Vrbné (1933-1949), s. 223.*

²⁰ *Za laskavé informace děkuji P. Adolfu Kubešovi, za další fakta pak též panu Ing. Jiřímu Michalovi, Václavu Kubešovi a P. Pavlovi Kubě.*

²¹ *SOKA Č. Budějovice, Plan von der Gegend Guthwasser, Bucharthen und Dürnfellern, welcher im Jahre 1812... aufgenommen und gezeichnet worden, Fond Mapy, č. desek 197.*

Z Čecha Holanďan a z podnikatele kněz

V pátek 23. září 2011 hovořil o svém dobrodružném životě katolický kněz P. Tomas van Zavrel, který je od letošního července farním vikářem v Sušici. Akci organizovala místní pobočka České křesťanské akademie v Domě-Penzion a jídelna téměř nestačila, protože se sešlo něco přes 100 lidí. P. Tomas zahájil své vystoupení hrou na kytaru a zpěvem uklidňující písně, potom začal těmito slovy:

„Nechci mluvit o sobě, ale o Bohu, který mne vedl životem a vede i každého z vás. Rodiče se mnou emigrovali po okupaci Československa v roce 1968 do Holandska, tehdy jsem se jmenoval Tomáš Zavrel. Otec se snažil, aby nebylo poznat, že jsem cizinec a proto mi změnil jméno na Tomas van Zavrel. Byl jsem vychováván pro kariéru, rodiče mne posílali studovat jazyky, hrát tenis a jezdit na koni.

Vystudoval jsem práva a začal jsem pracovat ve firmě, která zakládala pobočku v Čechách, kde jsem s ní založil společnost. Dejte mladému člověku hodně peněz, vůdčí pozici a dostane se do moře pokušení. Bylo mi dobře, žil jsem veselým a bezstarostným životem a žil jako podnikatel-bohém. Dnes se sám divím, že se mi nic nestalo. Anděle strážní se zřejmě museli hodně snažit.

Když čas pokročil, tak jsem začal cítit prázdnotu. Můj způsob života mne nenaplňoval a začal jsem hledat něco jako smysl života. Trvalo to tak 5 let a mnoho pokusů o změnu životního stylu, než jsem se rozhodl stáhnout se na týden do ticha. V tichu, daleko od lidí, jsem měl možnost přemýšlet nad svým dosavadním životem a tam začala má proměna. Nevím, jak se to stalo, ale po 5 dnech jsem věděl, že mám se vším skoncovat a začít úplně nově. Jak, to jsem netušil, ale velice mne to naplňovalo štěstím. Moji přátelé a příbuzní to nechápali a domnívali se, že jsem se zbláznil.

Oklikou jsem se dostal do Holandska, kde jsem se zapojil do křesťanské komunity jménem Archa, ve které mentálně postižení žijí jako rodina pod jednou střechou se svými ošetřovateli.

Byla to velká škola trpělivosti a pokory, která trvala 3 roky. Po té jsem cítil, že je čas se posunout dál, i když jsem neměl ponětí kam.

Naskytla se možnost se stáhnout na poutní místo Lomec u Vodňan, kde jsem chtěl být poustevníkem. Dlouho jsem u toho nevydržel. V průběhu posledních 3 let jsem se setkal s lidmi, kteří mě nabádali, abych se stal knězem, ale já jsem se tomu stále bránil. Jednoho dne mi řekla řádová sestra: „I kdyby Bůh sám se Vám zjevil a přinesl doporučený dopis, že máte být knězem, stejně byste to nepřijal. Jste ztracený případ!“ To se dotklo mé ješitnosti, ale byla to ta správná slova, která jsem potřeboval. Krátce na to jsem se vydal s místním knězem k biskupovi Jiřímu Paďourovovi a požádal o možnost vstoupit do semináře.

Biskup mi dal doporučení a já začal studovat v Praze se spolužáky mnohem mladšími. Tam teprve jsem se postupně učil skutečně rozmlouvat s Bohem, což jsem předtím znal jen matně. Mnozí mladší spolužáci mi v tom šli příkladem. S velkým sebezapřením jsem se prokousával studiem. Já, který jsem v minulosti již něco znamenal, jsem zkoušení profesorů velice těžce snášel.

Pomoc Boží a pravidelné modlitby mi pomohly úspěšně dokončit studium, a to dokonce o rok dříve. Po vysvěcení na jáhna jsem působil rok v Táboře a nyní, jako kněz, jsem zde v Sušici. Pociťuji velkou vděčnost, že mne Bůh neopustil, ale chránil a vedl. Služba kněze mne naplňuje a působí radost. Rád bych něco z této radosti předal také vám, abyste vnímali, že i vás Bůh miluje, s vámi má své plány a vede vás.“ Dlouhotrvajícím potleskem odměnili přítomní upřímná slova usměvavého a výmluvného kněze. Dá se předpokládat, že na základě svých životních zkušeností bude umět poradit mnohým hledajícím, kteří se na něho obrátí o radu.

Ještě jste se s ním nesetkali? Bývá v děkanském kostele sv. Václava kromě výjimek v úterý a ve čtvrtek od 18 hod. JN

MŠE SVATÁ PRO DĚTI

v pátek 21. října 2011 v 16 hod.

**v Růženeckém kostele
v Českých Budějovicích**

Od 15.30 hod. příležitost
k svátosti smíření.

ČESKÁ KŘESŤANSKÁ AKADEMIE

Mgr. Tomáš Veber, Th.D.,
katedra praktické teologie JU:

**Nebyl jen Neumann.
Jihočeští kněží v cizině
v 19. století**

3. 11. 2011 (čtvrtek) v 19 hod.
VODŇANY
(Městská galerie, 2. patro MÚ)

8. 11. 2011 (úterý) v 18 hod.
TÝN NAD VLTAVOU
(Čihovické kulturní centrum
- Špejchar klub)

10. 11. 2011 (čtvrtek)
PRACHATICE
(Střední pedagogická škola)

**Římskokatolická farnost
Tábor-Klokoty**

22. 10. 2011 (sobota)
v 17 hod.

HUBERTSKÁ MŠE SV.

ADVENTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA PRO DÍVKY od 18 do 30 let

„Připrav své srdce i cestu Pánu.“

s P. Romanem Janáčem, redemptoristou a S. Vincentou Kořínkovou, boromejkou

8.-11. prosince 2011 Maria Hilf ve Zlatých Horách (Jeseníky)

www.mariahilf.hyperlink.cz

Příjezd: ve čtvrtek odpoledne mezi 14-16 hod, ukončení v neděli po obědě.

Cena: cca 600,- Kč (za nocleh i jídlo)

S sebou: Bibli, růženec, breviář, spacák, hodinky (pokud možno)

Přihlášení: co nejdříve. Kapacita míst je omezena.

Kontakt: S.M.Vincenta Kořínková, Palkovická 524, 738 01 Frýdek-Místek
e-mail: vincenta@boromejky.cz, mobil: 723 477 525

Přípravy dětí na svátosti

(křest, svátost smíření, první svaté přijímání)

**začínají v úterý 29. listopadu 2011
15-15.50 hod.**

*ve farním sále na Děkanství u sv. Mikuláše
v Českých Budějovicích
(vchod z Hroznové ulice).*

Více informací obdržíte

v kanceláři na Děkanství u sv. Mikuláše
nebo na telefonním čísle: 721 933 754.

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO

Vikariát Český Krumlov – Jak společně prožíváme církevní rok

Začíná, jako všude, první nedělí adventní. Je již hezkou tradicí, která se uchytila na některých místech našeho vikariátu, společně se setkávat v neděli odpoledne na adventních koncertech. K takovým místům patří například kaple v Markvarticích, která spadá do správy velešínské farnosti.

O letošním adventu (prosinec 2010) se poprvé uskutečnil tento koncert i na Cetvinách nedaleko Kaplice. V mrazivém, sněhovém odpoledni se zde sešel nebývalý počet sousedů z Rakouska i Čech. Všem byla zima, ale sešli se rádi, rádi si společně zazpívali, podali si ruku a poslechli krásný zvuk varhan a dalších instrumentů, i sólový zpěv.

Takováto sousedská přeshraniční setkání jsou v našem vikariátu poměrně častá a nás naplňují radostí ze vzájemně prožitých chvil, někdy i bohoslužby, a upevňují v přesvědčení, že dobro, láska a vzájemné odpuštění má vždycky veliký smysl. Společná setkání začínají již na jaře a pokračují přes léto až do podzimu např. v Horní Plané, Pohorské Vsi, Zátóni, na Svatém Kameni a na dalších příhraničních místech. Většinou je to při příležitosti církevních svátků během roku anebo při příležitosti posvěcení, popř. znovu obnovení, kostelů. Při velkých slavnostních příležitostech se uplatní um a nadání našich dětí i mládeže, která přispěje ke slavnostní atmosféře tím, co se během roku naučila (např. Schola gregorianá v Černici, divadelní soubor Rovnátko). Bývají to nejen vánoční setkání, scénky a živé betlémy, ale i postní, velikonoční a svatodušní významné dny, jejichž zásadní vliv na náš život z víry je takovouto činností posílen.

Těší nás, že v posledních letech o činnost výše jmenovaných souborů projevují velký zájem i instituce ryze občanské (státní správa). Tak například oslavy měst, na kterých se podílí zaměstnanci radnice (poutě, městské slavnosti sv. Václava v Českém Krumlově), jsou příležitostí, kdy koncert liturgické hudby nebo divadelní hra s náboženskou tematikou shlédne a vyslechne i značné množství občanů z řad široké veřejnosti. Takové akce bývají i velmi dobře hodnoceny ze strany lidí, kteří jsou jinak víře ještě vzdáleni.

Velmi důležitým aspektem společného prožívání víry jsou dny zcela mimořádné, na nichž je možno si uvědomit stále stoupající zájem o křesťanství. V našem vikariátu se letos na svátek sv. Václava dočkalo udělení svátosti břimování devět břimovanců. Slavnostní mši svatou koncelebrovanou otcem biskupem Pavlem Posádem a panem vikářem Václavem Píchou prožívali v nabitém kostele věřící všeho věku, od miminek až po ty nejstarší. Decibleroucí krása liturgie a především jedinečný příchod Krista Pána všechny spojil v jedno. Hned v sobotu nato proběhlo v nedalekém Kájově další nádherné setkání. Děti z celé die-

céze se sem sjely na svou pravidelnou pouť. Také zde oslavily mši svatou, prožily bohatý zajímavý program a užily si mimořádně hřejivých paprsků babího léta. Milou pozornost jim věnoval i kájovský pan starosta, který všechny – otce biskupa Jiřího, generálního vikáře Adolfa Pintře, českokrumlovského vikáře Václava Píchu i ostatní kněze, děti a jejich doprovod, vlídně přivítal.

Máme mnoho důvodů k radosti. Prožíváme během církevního roku s dětmi přijetí svátostí, pořádáme farní letní tábory, vyučujeme náboženství na školách a připadá nám, že život

našich církevních společenství je rok od roku pestřejší a bohatší. Zcela novou radost prožíváme v posledním čase z toho, že nás ráda přijímá a nechává se obohatit naší přítomností i nevěřící občanská společnost. Přitom samozřejmě musíme a chceme dbát na to, abychom byli skutečně věrohodnými svědky. To znamená pečlivě hlídat pravověrnost obsahů našich příspěvků a v žádném případě neslevovat nic z křesťanské morálky a zásad. Je to náročné, ale je to možné, prospěšné i krásné.

Mgr. Štěpánka Talířová a katecheté vikariátu Český Krumlov

Paprsky vystoupí v Božejevě

*„Zpíváme o naději,
zpíváme do všech koutů,
zpíváme všem těm,
kteří mají srdce otevřená...“*

Píseň O naději

Oblíbená křesťanská hudební skupina Paprsky pod vedením Jiřího Jakubíka přijala pozvání do naší diecéze a v sobotu 29. října 2011 vystoupí ve farnosti Božejev, vikariát Pelhřimov. Svým zpěvem doprovodí nejprve v 18,00 hodin mši svatou a poté se představí při koncertě, který začíná v 19,00 hodin v kostele sv. Jiří.

Skupina Paprsky vznikla před 15 lety v Odrách na Novojičínsku, v té době tvořilo scholu 15 členů. Dnes má již 43 členů a na svém kontě 5 úspěšných nahrávek. V repertoáru skupiny najdeme kromě písni z oblíbených zpěvníků jako je Hosana převážně skladby z autorské dílny Jakubík – Minařík. Poslední album, které Pa-

prsky vydaly, nese název Cestou a obsahuje 16 skladeb.

Paprsky svými písněmi a hudbou promlouvají k lidem všech generací, pokud máte rádi mladistvou hudbu, svěží a rytmický zpěv, tak si tuto jedinečnou akci v naší diecézi nenechte ujít. Vstupné na koncert je dobrovolné, po jeho skončení bude možnost zakoupit si některou z nahrávek.

Na koncert srdečně zvou farníci z Božejova a Libkovic Vody.

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO

Letní křesťanský tábor Hutě u Černého rybníka 2011

Pro děti navštěvující náboženství v pacovské farnosti a jejich kamarády se stal už po několik let takřka tradicí společně strávený týden v krásné přírodě. Letos se nás sešlo 16. Děti spolu zažívaly Boží přítomnost, modlitbu, zároveň s pestrým programem, hrami.

Táborová hra „Strojem času do středověku“ se svými dobovými kostýmy, řemesly, zvyky, ale i osobnostmi našich svatých, si děti získala. Přiblížila jim naši historii, vedla ke kořenům. Dala nahlédnout do rozmanitosti života našich předků, bez dnešní techniky. Nechyběla ani středověká zábava s hudbou, tancem, výrobou nástrojů, šperků, zajímavé výtvarné techniky, divadelní scénky, ale i umění boje a lovu. Stát se středověkou dámou či rytířem nebylo jednoduché. Vyžadovalo to osobní kázeň, očistu těla i ducha, statečnost i dobrý čin. Nechyběla ani noční výprava za pokladem. Ten obsahoval nejen posilnění pro odvážné osadníky, ale i zprávu o pokladu, který máme uložený ve svém srdci.

Poděkování za čas a ochotu přijíždět mezi nás, sloužit mši svatou, přiblížit i historii zdejšího kostela, patří našemu duchovnímu otci P. Tomáši Hajdovi, který zajišťoval osazenstvu tábora duchovní zázemí.

účastníci tábora

Misijní neděle 23. 10. 2011

V letošním poselství k Světovému dni misí 2011, který se letos bude slavit 23. 10., Svatý otec Benedikt XVI. připomíná: „*Důležité je, aby se jednolitivní pokřtění i celá církevní společenství v misi angažovali nikoli sporadicky a občas, ale trvale, aby se misie stala formou jejich křesťanského života. Samotný světový den modliteb za misie není ojedinělým momentem v průběhu roku, ale vzácnou příležitostí zastavit se a uvažovat o tom, zda a jak odpovídáme na povolání k misi. Tato odpověď je pro život církve podstatná.*“

Papežova slova ukazují směr naší křesťanské existence a misijní angažovanosti. Povzbuzují vás a jménem PMD prosím, abyste v říjnu nezapomněli na to podstatné pro život církve. **Zapojte i své farní společenství do oslav Misijní neděle.** Jak říká papež na konci svého poselství: „*Kéž Světový den misí v každém oživí radost z toho, že jdeme vstříc lidstvu a všem přinášíme Krista.*“

• Týden před Misijní nedělí (16. října) se čte dopis národního ředitele.

• V předvečer Misijní neděle můžete vytvořit Misijní most modlitby. Zájemci se mohou sejít doma, v kostele nebo na faře, zapálit svíčku a pomodlit se jakoukoliv modlitbu za misie.

• K Misijní neděli je připraveno multimediální DVD, které obsahuje 11x video, 11x audio, 210x foto a 129x info souborů. Naleznete zde malý klip a řadu informací o misijní neděli a náměty k jejímu slavení.

Nejenom to, ale i další informace o nejrůznějších aktivitách najdete na www.misijnidila.cz. Kromě toho se můžete obracet na diecézní kancelář PMD v Klokotech. Nové multimediální DVD k letošní Misijní neděli získáte v Diecézní kanceláři PMD.

Jsmo tu pro vás a rádi vám pomůžeme.

o. Marek Adamczuk, OMI

Dívčí časopis IN! je křesťanskou protíváhou bulvárních časopisů pro dospívající děvčata. V každém čísle najdou děvčata stránky o víře i rozhovory se zajímavými lidmi, články o vztazích, dívčích problémech, hudbě, kultuře nebo módě. O všech tématech píše IN! z křesťanského úhlu pohledu. Čtenářky tak mohou porovnat, názory komerčních dívčích časopisů a formulovat si svůj vlastní názor.

IN! pomáhá děvčatům obstat v rozhovorech s nevěřícími kamarádkami. Snadněji obhájí názor na problematiku otázek dnešní doby, jako je např.: předmanželský sex, tolerance k nemorálnímu jednání a deformovaným vztahům v rodinách.

S časopisem IN! spolupracují kněží s velkou praxí v práci s mládeží, psychologové a pedagogové, ale nechybí ani články od čtenářek samotných.

Jeden z mnoha ohlasů: *Ahojky redakce. Chtěla bych vám moc poděkovat že časopis IN je. Díky vám jsem se dozvěděla spoustu věcí na které jsem se bála nebo styděla někoho zeptat. Ale nejvíc mě časopis podporuje ve víře. :-)* Děkuji Verča.

K časopisu se vyjádřil i otec biskup Herbst,

Časopis IN!-nejlepší kamarádka v dospívání

kteří má pro mládež celoživotně veliké porozumění: Časopis IN! vytváří spolehlivou kamarádku děvčatům od 10 let a zároveň se mu

dostává pozitivních ohlasů ze strany rodičů i vychovatelů. Doporučuji tento časopis pozornosti všech rodičů a vychovatelů, kteří mají zájem předávat děvčatům hodnoty postavené na křesťanství.

Všem rodičům, čtenářkám, vychovatelům i tvůrcům IN! žehná

Karel Herbst, pomocný biskup pražský

IN! není jen časopis

Redakce organizuje každý rok Setkání čtenářek a program pro mládež na Velehradě - Dny lidí dobré vůle. Nabízí webový IN!-shop s možností zakoupit oblíbená trička, mikiny a další zboží www.in.cz. Existuje Nadační fond, kde lze časopis podpořit na účtu České spořitelny 141497399/800. Nejlepší podporou časopisu je ale předplatit ho děvčatům pro které vychází.

Vydavatelství IN

Horní náměstí 12

466 01 Jablonec nad Nisou

tel. 775 598 604

e-mail: objednavky@in.cz, www.in.cz

Helena Filčíková

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Děti ze sociálně slabých rodin byly na dvoudenním cyklistickém výletě na Lipně

Na konci září se vydala skupinka dětí ze sociálně slabých rodin na Lipno. Dvoudenní výlet uspořádali dobrovolníci, kteří působí pod vedením Dobrovolnického centra při Diecézní charitě České Budějovice. Byl to první výlet s přespaním, který se zatím kdy konal – nepočítáme-li letní dětský tábor. Ač byl výlet plánován pro více dětí, kvůli nemoci se jej nakonec zúčastnilo 5 dětí a 4 dobrovolníci.

V sobotu 24. září 2011 byl brzy ráno sraz u charity. Tady děti s dobrovolníky naposled vyzkoušeli kola a všichni se přesunuli na vlak. Ve Vyšším Brodě teprve ten pravý výlet začal. Naše děti moc rády jezdí na kolech. Charita je proto vděčná všem dárcům, kteří kola pro takovéto výlety dětí darovali. Cesta z Vyššího Brodu na Lipno byla místy akční. Malý Páťa na poslední chvíli na kole vybalancoval prudší sjezd do Vltavy a vše se naštěstí obešlo bez nehody. Marika, která na začátku nebezpečně ignorovala brzdy a zpomalovala kolo nohama, nakonec přeci jen vzala brzdy na milost (aby se domů vrátila jen s trošku ošoupanými podrážkami bot). Triumfální příjezd cyklistů na Lipno byl završen radostí dětí z trampolíny, skákáček a prolézaček. Tady se děti definitivně a totálně unavily.

Přespání na Lipně sponzorovaly jednak samotná Restaurace Lanovka, v níž byli výletníci ubytovaní a jednak firma VH-TRES,

kteří na nocleh také přispěla. Dobrovolnice Zdeňka hodnotila pobyt v penzionu takto: „Přespání na Lipně pro nás bylo zcela unikátním zážitkem. Naprosto mimo naše očekávání byly služby, které nám penzion nabídl. Vstřícnost a ochota byla ohromující. Veškerý personál o nás pečoval jako o vlastní rodinu. Cítili jsme vřelý přijetí a příjemnou atmosféru.“ Jedinečný zážitek z přespání na Lipně umocnila ještě jedna zvláštnost. Děti poprvé v životě spaly ve spacácích. Charita je darovala na výlety firma Čevak. Děti byly ze spacáků unešené a být bývá na táboře velký problém je dostat večer do postele, tentokrát šly s radostí spát velice brzy.

Neděle se nesla ve znamení pohody, psaní po-

hledů dárcům a posléze cesty zpátky domů. Nejen děti, ale i dobrovolníci mi pak dopodrobna vyprávěli o tom, co všechno zažili. Děkuji všem dobrovolníkům, kteří výlet připravili a věnovali svůj čas a energii dětem. Také děkuji všem dárcům, kteří na akci přispěli. Bez nich by ji nebylo možné uskutečnit.

Věra Michalicová,
vedoucí Dobrovolnického centra při Diecézní
charitě České Budějovice

Benefice pro charitu

Svátek sv. Václava (28. 9.) byl v Milevsku oslaven kromě jiného také benefičním koncertem Evy Henychové. Tato známá písničkářka, kytaristka, textařka a charismatická žena věnovala svůj recitál Farní charitě Milevsko. Vystoupila v 16 hodin v Latinské škole kláštera. Výtěžek z této akce ve výši 6.630 Kč bude použit na provozní potřeby pro terénní pečovatelskou službu.

Originální, profesionální a citlivý projev Evy Henychové si přišlo poslechnout více než čtyřicet jejích příznivců.

Všem, kteří nás podpořili, děkujeme!

Alena Růžicková,
ředitelka Farní charity Milevsko

Ve dnech 17. - 28. 10 2011 navštíví zástupci Diecézní charity - vedoucí projektu Adopce na dálku v Zimbabwe Iveta Švecová a ekonomka DCH Eva Benešová - Zimbabwe, aby předaly dárky pro děti z domova a zkontrolovaly vyúčtování příspěvků rodičů přímo na místě. Jde o první návštěvu přímo v projektu, v loňském roce jsme měli možnost uvítat zástupce dětského domova z Amaveni v Českých Budějovicích.

Setkání diecézních pracovníků s rodiči tohoto projektu proběhlo dne 6. 10. 2011 v budově Orla. Ohledně různých dotazů, předání dárek či finančních příspěvků je možno kontaktovat Diecézní charitu na tel.: 604 203 230.

Michaela Čermáková, Diecézní charita

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Cena Charity ČR 2011

Dne 20. 9. převzala cenu Charity ČR za českobudějovickou diecézi paní ředitelka **Ludmila Marešová**, která vede úspěšně řadu let boršovskou charitu, organizuje Tříkrálovou sbírku od jejího počátku, tj. 11 let, a to bezplatně, dobrovolně.

Místní charita pečuje o staré a nemocné, stará se o rodiny s dětmi, organizuje humanitární pomoc, charitní šatník, přispívá na projekty v Bulharsku, Zimbabwe, Veselí a další.

Paní Marešová je žena s širokým srdcem a charitním duchem. Děkujeme jí i dalším členům charity Boršov, zvláště paní Vocílkové, panu prof. Cíchovi.

Předání ceny charity proběhlo u Sv. Tomáše v Praze za přítomnosti ing. Haičmana, biskupa Pavla Posáda, a ředitelů charit.

Mgr. Michaela Čermáková,
ředitelka DCH České Budějovice

Společně na Vyšehrad i do Karlína

První říjnovou sobotu se asi čtyřicetičlenná skupina lidí, soustředujících se okolo jáhna Karla Sádla, vydala autobusem do Prahy. Cílem byl Vyšehrad, bazilika sv. Petra a Pavla a Slavín, kde odpočívají známé i méně známé osobnosti. O historii Vyšehradu nám cestou vyprávěl Karel Sádlo, který měl na starosti celý výlet. Počasí bylo nádherné, takže jsme si procházku na Slavíně užili. Odpoledne v 15 hodin jsme navštívili Hudební divadlo Karlín, kde jsme shlédli muzikál Jesus Christ Superstar. V hlavní roli Ježíše jsme viděli Kamila Stříhávku a Jan Toužimský velice přesvědčivě představoval Jidáše Iškariotského. Tam jsme se sešli s P. Matějem Balúchem, který působil v Milevsku i ve Slabčicích. Plni dojmů jsme se večer vrátili do svých domovů - Milevska a Týna nad Vltavou a do několika malých vesnic mezi těmito městy. Podle slov našeho jáhna je dobré občas zažít něco svátečního a krásného, co život obohatí. Tento výlet je toho dokladem. Už se těšíme na další. Pane jáhne, děkujeme!

Alena Růžicková, Slabčice

Sbírka školních potřeb pro děti ze sociálně slabých rodin

Se začátkem nového školního roku se Poradna Eva při Diecézní charitě v Českých Budějovicích znovu rozhodla oslovit širokou veřejnost a vyhlásit sbírku školních potřeb pro děti ze sociálně slabých rodin.

Začátek školního roku je v rodinách s dětmi vždy obdobím zvýšených finančních výdajů. Ze zkušeností v Poradně Eva víme, že jsou rodiny, které na školní pomůcky svých dětí nemají dostatek peněz.

Proto v Poradně Eva rádi přijmeme od dárců školní potřeby, které pak předáme potřebným rodinám a jejich dětem. Dárci mohou do po-

radny přinést např. tužky, pastelky, barvy, štětce, sešity, školní tašky, penály, apod.

Darované školní potřeby rozdělí sociální pracovnice Poradny Eva potřebným rodinám, se kterými jsou dlouhodobě v kontaktu.

Svůj dar mohou lidé donést do Poradny Eva Riegrova 51 (přízemí vlevo), České Budějovice, denně (8-12 hod., 13-16 hod., v pátek jen do 14 hod.). Poradnu je rovněž možno kontaktovat telefonicky na číslech 387 203 315, 734 435 072 a 731 402 834, případně mailem: eva@charitacb.cz. Také je možné daro-

vané věci odevzdat v budově Diecézní charity v Kanovnické 16.

Děkujeme všem lidem dobré vůle, kteří se rozhodnou pomoci.

Bc. Lucie Kolářová, vedoucí Poradny Eva
DIECÉZNÍ CHARITA

Riegrova 51
370 01 České Budějovice
tel. 387 203 315, 731 402 833
e-mail: eva@charitacb.cz
www.dchcb.cz

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

Diecézní centrum pro rodinu vás zve...

V polovině listopadu navštíví České Budějovice Dr. phil. Jiřina Prekopová, její třídenní působení organizuje DCR ve spolupráci se Zdravotně sociální fakultou JU. V **neděli 13. 11.** se Jiřina Prekopová setká v komorním odpolední s ženami na akci „Mezi námi děvčaty“, v pondělí bude mít přednášku s názvem „Mám tě přesto rád/ráda“ v sále Malé scény v Metropoli.

Přinášíme v tomto čísle několik údajů z jejího bohatého života:

Dr. phil. Jiřina Prekopová, psychologka a psychoterapeutka, se bohužel mohla ve svém oboru uplatnit až po své emigraci do Německa v r. 1970. Před tím pracovala jako dělnice v JZD, uklízečka, telegrafistka i náborářka pro městské divadlo, v době politického uvolnění v 60. letech pracovala v LŠU, kde vedla literárně dramatický obor. V Německu pak pracovala v oddělení pro poruchy vývoje na dětské klinice ve Stuttgartu. Je autorkou řady vědeckých článků a vědecko-populárních knih, které byly přeloženy do 23 jazyků. U nás se z mnohých staly bestsellery. V současné době tráví většinou čas na přednáškových cestách, píše knihy. Jejím nejbližším spolupracovníkem v České republice je PhDr. Jaroslav Šturma, oba jsou pokračovateli díla Zdeňka Matějčka.

V současnosti vrcholí její životní úsilí v založení projektu „Obnova lidství v rodině – výchova láskou“ a podpora pozitivního rodičovství. Tento projekt má podporovat rodiny s dětmi a preventivně působit před negativní výchovou.

Ve spolupráci se svým nadačním fondem šíří osvětu a vzdělávání s cílem obnovit lásku v rodinách – mimo jiné prostřednictvím pozitivního rodičovství jako způsobu výchovy a základní životní formy vycházející z jejího poznání a zkušeností.

V materiálech k Obnově lásky v rodině paní Dr. phil. Jiřina Prekopová o svém projektu píše:

Nemocná láska v rodině i mimo ni

Jde o první pomoc, to říkám bez patosu. Světová krize nezásáhla jen finance, ale už dávno postihla mezilidskou lásku. Rodiny se rozpadají, člo-

věk komunikuje raději s digitálními přístroji než s lidmi a také děti jsou vydány napospas počítačovým hrám. Až na pokraj závislosti v nich prožívají svou agresivitu, kterou proti tomuto zlému světu cítí. Děti virtuálně střídají, a to do lidí. Jsou skryty za jakýmsi neviditelným já, které křečovitě hledá svou dětskou identitu, již dosud nenabýlo. Ztratily dětství, ještě než ho mohly žít. Rodiče se cítí bezmocní, bezradní, jejich řeči jako „proč to děláš“ a jejich nevyřešené hádky a rozchody děti znervózňují. A takové děti jim jdou na nervy. Křičí na ně, fackují je, posílají je do samoty jejich pokojíku. Anebo je tam nechají utéct. Vlastně jim nedávají nic jiného, než sami v dětství dostali. Spíš mají pocit, že dětem dávají všechno, co potřebují. Nehladoví, nemrzou, mají plné zásuvky čokolády, módní oblečky, počítač. Jsme autistická společnost (naše myšlení je orientováno výhradně na osobní přání a potřeby, žijeme uzavřeni v sobě a ve své fantazii a odtrženi od světa), když dáváme neživým předmětům přednost před lidmi. Člověk se však nestává člověkem skrze obrazovku ani skrze bankovní konto. Člověk přece žije své „člověčenství“ jen prostřednictvím druhých. Jak mohou tyto děti předávat lidství, když ho samy nedostaly? Co se stane s lidstvem, když se nechá ovládat počítači místo láskou?

Tuto bídu nezavinili dnešní rodiče. Jsme spíš obětí staletími narůstajícího materialismu a technického pokroku. Už po porodu jsme byli lékařskou technikou izolováni od matčina srdce a museli si zvykat na samotu. Na rozdíl od ještě instinktivně žijících národů jsme nebyli v prvních třech letech nošeni v šátku, kde je dítě s tím, kdo ho nosí, stále spojeno citovým dialogem a ubezpečováno, že je milováno, i když zlobí. Teprve nová vědecká zjištění z oboru výzkumu mozku a etnologie rozpoznala hluboký význam symbiotní blízkosti dítěte vzhledem k matce v „předřečovém“ stadiu. V případě bouřlivého citového konfliktu jsou totiž u matky i u dítěte aktivovány hormony pudící k útoku a k útěku. Tento instinkt je nám společný se všemi zvířaty. Ale jenom lidé a někteří primáti dostali možnost vyšší úrovně lásky tím, že je dítě pevně drženo na těle matky. Tak je v přírodních zákonitostech zakotvena jistota bezvýhradné lásky, která je nejhlubším a nejvyšším smyslem lidství.

Naší vizí je bezvýhradná láska, která je nejpodstatnější usměrňovací silou v životním stylu rodiny. Má být prožívána jak mezi manželi, tak mezi rodiči a dětmi. Bezvýhradnost znamená, že lásku musíme žít i navzdory všem výhradám, které lásku kazí a rozbolestňují. „V dobrých i ve zlých časech“, jak se slibuje při svatbě.

Není možné, aby celoživotní vztah manželů probíhal jen v harmonii. Nežili by v pravdě. Vždyť se různí ve vývoji své osobnosti co do myšlení, citění a hodnocení, co do postojů, nároků, očekávání, temperamentu a osobitého projevu. Trvají-li jeden z nich nebo oba na svém, musí dojít ke konfliktům a emocionálnímu stresu. Musí se to tak přehodit, aby každý mohl vyvíjet svou osobnost. Konflikty v lásce patří k životu. Jen přes ně se dá láska obnovovat.

Milovat by se ale měli přesto, že neodpovídají přáním toho druhého. Jde o to, aby se nepřizpůsobovali slepě za cenu ztráty vlastního Já anebo, aby v důsledku neschopnosti odpustit či kompromisu nevzdávali lásku a neopouštěli se. Aby si byli vědomi ceny takové lásky, je nutné, aby se spolu upřímně a pravdivě konfrontovali.

Smysl Obnovy lásky v rodině je učit se zvládat konflikty, aby se znovu rozproudila bezvýhradná láska. Tehdy se začne dařit manželskému soužití i výchově dětí. Radost a nadšení vyplývající z bezvýhradné lásky jsou nejlepší síly otevírající bránu k osobní svobodě.

Hodně lidí cítí, že je třeba obrátu k něčemu „staronovému“ ve smyslu spolehnutí se na zákony stvoření. V mnoha organizacích, grémiích, církvích a politických stranách se diskutuje o palčivé potřebě nového způsobu života, ale některé projekty jsou scestné. Tleská se výstavbě sídlišť pro nezadané osoby („singly“), jsou velebeňy císařské řezy kvůli zamezení porodní bolesti, je oslavováno absolutní osamostatnění žen a jejich odklon od mužů, v médiích se chválí robotika na erotické vzrušování...

Až se jednou udělá průzkum efektivitu tohoto „staronového“ životního stylu - obnovy lásky v rodině, jsem zvědavá, co to ukáže. Zdá se mi, že bude méně rozvodů, méně depresí a méně sebevražd, víc chuti do života a víc dětí...

(redakčně kráceno AP)

Diecézní centrum pro rodinu České Budějovice připravuje:

* Duchovní obnova pro manžele 22. 10. ve 14 hod. v Katovicích „**Manželství rok za rokem**“. Více informací a možnost přihlášení na www.dcr.bcb.cz nebo tel.č.: 731 402 981.

* „**Mezi námi děvčaty**“ s Jiřinou Prekopovou v neděli 13. 11. je první setkání žen v rámci cyklu Zadáno pro ženskou duši, který připravujeme na tento školní rok. Další termíny jsou 3. 3. a 12. 5., rezervujte si je prosím včas, protože první setkání je již obsazené.

* Přednáška PhDr. Jiřiny Prekopové „**Mám tě přesto rád/ráda**“ dne 14. 11. 2011 v 17 hod. v sále Malé scény Metropoli v Českých Budějovicích. Vstupné 50 Kč pro jednotlivce, zvýhodněné vstupné 80 Kč pro manželský pár. Předprodej lístků od 15.30 v šatně Malé scény Metropoli.

* Víkend pro celou rodinu s názvem „**Neboj se!**“ 25.-27. 11. v klášteře na Nových Hradech (s modlitbou, adorací, mší, příležitost ke svátosti smíření, rozhovory ve skupině i v manželské dvojici i společným časem pro rodiče a děti v sobotním odpolední). Příjezd je v pátek po 17. hod. (v 18 hod. večere), končíme obědem v neděli.

Pokračování na 13. straně.

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

Mezinárodní setkání v Loretu

Od 2. do 12. září proběhlo setkání pětadvaceti zemí v Loretu, Centru Jana Pavla II. Mottem celého setkání byl úryvek z Janova evangelia: „Pane, ke komu bychom šli?“ Během tohoto setkání probíhal v Anconě Národní eucharistický kongres, který byl završen návštěvou Svatého otce. Za Českou republiku jeli dva zástupci, Vendula Krůlová a Petr Zadina.

Od první chvíle, co jsme okolo desáté večer dorazili do Agory, Centra Jana Pavla II., na mě dýchl vánek svěžesti a nepředvídatelného očekávání. Únava skolila nejen mě, ale i Petra. Druhý den ráno, když jsme se potkali v jídelně, kde na nás čekala sladká snídaně, mi Petr povídá: „*To bys nevěřila, v noci jsem padnul na první volnou postel a ráno se probudím a koukaj na mě dva Filipínci a kluci z Jordánska. Byl jsem trochu zaskočený, protože jsem takové probuzení opravdu nečekal ...*“

S Petrem byla legrace, ale nějak automaticky jsme se oba ztratili mezi směsicí národů. Organizátoři pro nás pečlivě připravili program, který byl hluboký, ale i vyčerpávající. V sobotu, po zahajovací mši s Mons. Giovanni Tonuccim, jsme měli možnost nést putovní Kříž Světových dnů mládeže, který jsme slavnostně předali mladým lidem z Ancony. Dále jsme se účastnili zahájení Národního eucharistického kongresu a mezitím se vzájemně seznamovali a družili se při zpěvu arabských písní, tančili se Slovinci, Srby a Chorvaty a užívali si slunečného počasí. Druhý den nám P. Claudio Monge přednášel na téma Skandál Eucharistie a svět mladých. Nutno dodat, že pro ty, kteří neuměli italsky, byla k dispozici sluchátka s překladem do arabštiny a angličtiny. Z přednášky mě nejvíce zaujala formulace: „*Krise je momentem vtělení.*“ Na to navazující věta a chod myšlenek mně dosti pomohly: „*Stávat se větším člověkem – více lidským, znamená jít z krize do krize. ... Jeho Tělo bylo rozprodáno.*“ Den šel za dnem. Navzájem jsme se přátelili a program utíkal. Měli jsme možnost zažít večeri s rybáři v Anconě, zažívat každodenní mši a bohoslužby s přinášením chleba ze zemí našich nových přátel, účastnit se přednášek a workshopů o Eucharistii a životě

s ní. Navštívili jsme také poutní místo v Asisi, kde jsme strávili ticho v meditační zahradě a také jsme se potkali se studentem, který pochází z pásma Gazy a mluvil o problematice jeho rodného území. Poté jsme všichni na nádvoří tančili židovské, litevské a arménské tance. Diskutovali jsme se zástupci čtyř významných organizací v Itálii: Carovana, UNITALI, Amici del Piccolo Principe a Lega del filo d'oro. Na „vlastní kůži“ jsme zažili ukřižování u kostela v Anconě, kde někteří z nás nesli kříž mladých, ale také jsme navštívili Loreto a prožili krásnou adoraci. Den před příjezdem Svatého otce jsme měli volnější program, a tak jsme se dostali i k moři, nebo na nákupy do Loreta. V neděli nás Svatý otec přivítal při mši v Anconě a o šesté hodině se s námi a mladými páry setkal na náměstí. Čas tak rychle utekl, že mi ani nedocházelo, že se s některými lidmi možná už nikdy neuvidím, ale i tak mi bylo nějak lehčeji na srdci. Byl to příjemně strávený čas, který mě posunul o kus dál a určitě na to milé společenství a „duchovní nakopnutí“ nikdy nezapomenu. Vendula Krůlová

Pěšky na Lomec

Je 11. září 2011, nedělní ráno slibuje krásné počasí, ale když se naše skupina vydává v 7.30 hod. od prachatického kostela, je nám jasné, že kdo si nevzal lepší obuv, rosa mu jeho nohy řádně osvěží.

Skupina třinácti poutníků se s požehnáním P. Petra Hovorky vydává na cestu přes Běleč, Osuli, Vitějovice, Hracholusky, Velký Bor, Setuň a Krtely na Lomec.

Krásné počasí nám dovolilo obdivovat Boží dílo nejen v těsné blízkosti trasy, ale i v dalekém okolí. Cesta nabízela zamyšlení nad horizonty života každého z nás, ale nechyběly ani impulzy k modlitbě za lidi žijící na místech, jimiž jsme procházeli, či za různé životní situace.

Na Lomec dorazila také skupina pěších poutníků z Vodňan.

Společně s těmi, kdo zvolili jakýkoli způsob dopravy, jsme od 15 hod. slavili Eucharistii, v níž jsme - s ohledem na začínající školní rok - na přímělu Panny Marie Pánu světovali studenty i pedagogy.

Roman Dvořák

První animátorský víkend

Když jsem v pátek 23. září odpoledne na biskupství nasedal do služebního auta a odjížděl směrem Nová Cerekev, honilo se mi v hlavě několik myšlenek. Jaký druh lidí se asi přihlásil? Bude se jim líbit program, který jsme pro ně připravili? O zmíněném víkendu 23.-25. září mě totiž čekalo první setkání Kurzu pro animátory, který jsem připravoval.

Rozhodl jsem se na první večer připravit několik her na seznámení a „prolomení ledu“. Když jsem si ale všiml všech účastníků, kteří postupně přijížděli, zjistil jsem, že většina už se mezi sebou zná. Prožili spolu již tři víkendy kurzu CHRIST-LIFE, který na Pelhřimovsku proběhl. To ale vůbec nevařilo a všichni jsme si hry užili. Večer pokračoval přednáškou P. Romana Dvořáka, který nás seznámil s tím, co je to animátorský kurz a co od něj můžeme očekávat. Společný večer byl završen modlitbou.

V sobotu si na nás vyhradil celé dopoledne psychiatr a trvalý jáhen MUDr. Max Kašparů, který nás zasvětil do tajů lidské osobnosti. Přednáška byla velmi zajímavá, následovalo po ní velké množství otázek.

Zahájení nového animátorského kurzu jsme chtěli svěřit do Božích rukou, a proto jsme se po obědě vydali na kratší pouť do nedaleké kapličky. V té jsme měli společnou mši svatou, kterou celebroidl novokněz P. Vojtěch Vágai, který nám přijel přednášet o Novém zákoně.

Když jsme se vrátili zpátky na faru v Nové Cerekvi, zahráli jsme si ještě menší hru s hle-

dáním biblických citátů. Po večeri a večerní modlitbě nás už čekal film Bakhita.

Víkend jsme zakončili v neděli účastí na společné mši svaté, po které ještě následovala krátká reflexe a společný oběd.

Když jsem se vracel z víkendu zpět do Českých Budějovic, měl jsem radost, že se víkend vydařil a mohl jsem jej prožít ve společenství mladých lidí, kteří chtějí dělat něco pro druhé. Na závěr bych také rád poděkoval výše zmíněným přednášejícím, P. Janu Hambergerovi za výbornou spolupráci, a všem, kteří nám přijeli s víkendem pomoci.

Jan Liška

Ubytování ve dvou-, tří- čtyř- i pěti- a šestilůžkových pokojích, teplá a studená voda na pokoji, toalety a sprchy na chodbách, celodenní strava zajištěna.

Děti budou mít zajištěn vlastní program a péči v sobotu dopoledne.

Hostem je Bc. David Novák, MTh. autor velice podnětné knihy Víra ve vírech strachu.

Na akci se přihlaste na <http://dcr.bcb.cz/udalosti/Neboj-se-Adventni-vikendove-setkani-rodin-25-11-27-11-2011.html> nebo telefonicky na číslo 380 420 342 nebo 731 402 981.

-dcr-

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Putujeme na Velehrad – ohlédnutí za XI. pěší poutí 22.–27. 8. 2011

Říká se, že pout' je příležitostí k pokání, zdravému pohledu do nitra a novému zvážení priorit. Podle Mons. Jana Peňáze, hlavního organizátora pěších poutí a předsedy Matice Velehradské, patří pout' k životu mnoha lidí, dokonce i těch, kteří to doposud neobjevili. „*Proto pro ty, kteří mohou (kterým to dovolí zdraví a věk), se pout' stává jedinečnou zkušeností, která prohlubuje jejich duchovní život. Při pouti se totiž člověk modlí celým tělem. Mnozí pociťují, že jednou za čas je potřeba udělat něco víc. Že modlitby a prosby je třeba podporovat ještě něčím navíc, něčím silnějším. Jít na pout' je jako jít k prameni. Víme, že tam nestačí dojet, protože by to nebylo ono. Jít pěšky znamená obět' (řečeno duchovně) a zážitek (řečeno všeobecně). Zážitek je to nejen pro putující poutníky, ale i pro všechny lidi, kolem nichž procházíme.*“ Putování na Velehrad se stalo tradicí díky misijnímu společenství FATYM. Toto společenství cyrilometodějských poutníků už v roce 2001 rozhodlo zavést každoroční pěší poutě k našim věrozvěstům Cyrilu a Metoději na Velehrad. Letos to byla již 11. pěší pout'. Z naší skupiny jsme se většinou zúčastnili již poněkolkáté a ani letos jsme svého rozhodnutí nelitovali.

V pondělí 22. 8. jsme přijeli do Vranova nad Dyjí, odkud náš jihovýchodní proud vycházel. Do cíle putování se totiž vyrazilo v několika proudech ze všech světových stran. Předě mší sv., kterou pěší pout' začínala, jsme měli čas trochu si prohlédnout Vranov. Někdo odpočíval, jiný vystoupal na skálu nad řekou k zámku a prohlédl si okolí. V 15 hod. začínala mše sv. v nově opraveném vranovském kostele Nanebevzetí Panny Marie. Všichni jsme po jejím skončení vytvořili v kostele dlouhý půlkruh a nám klečícím poutníkům všichni ostatní účastníci udělovali křížkem na čelo požehnání. Poté jsme dostali požehnané zpěvníky s přáním, abychom jejich prostřednictvím přinášeli všem radost a pokoj. Poutníci, kteří šli poprvé, ještě dostali dřevěné dvouramenné cyrilometodějské křížky se šňůrkou na krk jako znak, že patří k cyrilometodějským poutníkům. Někdo nesl velký cyrilometodějský kříž, který obdržel po 3. pěší pouti; železný kříž měl ten, kdo absolvoval nejméně 7 pěších poutí.

Po naložení zavazadel jsme za duchovního vedení místního děkana P. Marka Dundy a za zpěvu písní radostně v procesí vycházeli z Vranova směrem na Znojmo. „*Na Velehrad jítí mohu, ve se se si rázuji, díky za to vzdávám Bohu, Marii se svěruji...*“ Poutníci v předních řadách se střídali v nesení ozdobeného kříže a vlajeck s obrazy Panny Marie a našich misionářů Cyrila a Metoděje. První zastávku jsme měli v Lesné, kde jsme se v kostele zasvěcenému sv. Terezi z Avilly pomodlili litanie k Panně Marii. Na další zastávce - v Citonících - nás čekalo milé překvapení v podobě pohoštění. Po ušlých 20 km jsme první den pouti zakončili v kostele sv. Mikuláše, kde nás mile přivítal znojemský děkan P. Jindřich Bartoš, který vedl večerní pobožnost a umožnil nám přespání na faře. Druhý den, stejně jako každý další, jsme si ráno uvařili kávu nebo čaj, sbalili karimatky, spacáky, oblečení a hygienické potřeby

do velkého batohu, který nám naložili na doprovodné vozidlo, a s malým batohem jsme v půl sedmé vyráželi na více než třicet kilometrů trasu přes Miroslav, Blučinu, Věteřov a Buchlovce, abychom se zase o kousek víc přiblížili svému cíli – velehradské bazilice. „*A tak každý nový den zpívám Bohu chválu své, jemu patří život můj, pláč i chvíle radostné.*“

Ve středu nám cestou dva účastníci sdělovali své zážitky ze Světového setkání mládeže v Madridu. V Miroslavi se k nám přidali manželé Lukešovi, kteří byli Ppožádáni, aby pohovořili do mikrofónu na téma *Jak žít v manželství a o předmanželských vztazích*. Tito manželé, kteří zdůrazňovali význam čisté lásky, nás svým vyprávěním a odpověďmi na různé otázky velmi zaujali; zejména některé mladé dívky, které se rozhodly pro vstup do Společenství čistých srdcí. S tímto společenstvím, jeho závazky a hodnotami, které propaguje, jsme se mohli také blíže seznámit další den v Těšanech. K večeru ještě stačili přijet tři poutníci z Tábořska, kteří s námi prožili zbytek pouti.

Počet poutníků se neustále zvyšoval. Zatímco z Vranova nás vycházelo okolo 70, ve čtvrtek nás již bylo mnohem více. Nechtělo se nám to počítat, a tak jsme se v jedné dědině, kde jsme při naší zastávce objevili váhu na vozy, všichni zvážili a už jsme věděli, že je nás 8.540 kg. Zvídavé děti teď měly důvod k zábavě. Rozhodly se, že nás spočítají, což je na rozdíl od nás velice bavilo. I když chůze v tropických vedrech, která trvala během celé naší pouti, byla náročná, atmosféra pouti přesto byla úžasná. Pohlcení modlitbami, jejichž obsahem byla úcta, vděčnost, vyznání i prosba k Bohu, jsme chvílemi nevnímali únavu ani vedro. Zpěv písní střídaly ranní i večerní chvály, modlitby růžence, Korunky k Božímu milosrdenství a další modlitby. Nechyběly

ani přednášky z Bible, které vedl znojemský děkan P. Jindřich Bartoš. Po přednášce následovalo přibližně půlhodinové ticho k rozjímání o daném tématu. P. Marek Dunda se hodně věnoval dětem a mládeži, které zapojoval večer do zábavného programu, týkajícího se většinou života Cyrila a Metoděje. Obdivovali jsme, jak svým dramatickým uměním a vyprávěním dokázali naši malí a mladí ztvárnit, jak tito solušní bratři např. přišli do Vranova nad Dyjí nebo jak založili kostel v Horním Břečkově. Připomněli nám, jak začínalo na Velké Moravě s příchodem našich misionářů pokřesťanství národa, proces, který trvá dlouhá staletí vlastně až dodnes. Radostné je, že naši věrozvěstové k víře nikoho násilím neutili, ale že křesťanství bylo přijímáno ušlechtilou vrstvou národa ochotné a s radostí. I naše pout' byla obětována na poděkování za poselství evangelia, které k nám přišlo před 1148 lety, s prosbou za obnovení víry v našem národě. Duchovním tématem se stalo „*Písmo svaté – Vezmi a čti*“. Naši duši povznášela nejen modlitba, zpěv, četba Písma a rozjímání, ale i pohled na krásnou přírodu, dílo Božích rukou.

Snad nejkrásnější zážitky jsme si odnesli z páteční cesty, která vedla na horu sv. Klimenta v Chřibech a které se účastnil i pelhřimovský vikář a velký poutník P. Jaromír Stehlík. Zde na Klimentku se setkaly všechny čtyři proudy při společné bohoslužbě, kterou vedl P. Jan Peňáz neboli „Poutník Jan“. Hodně také vzpomínáme na zastávku v kostele sv. Anny v Morašicích se sochami svatých věrozvěstů a s dvěma novými zvonky, z nichž jeden nese nápis „*Sv. Cyrile a Metoděje, orodujte za nás!*“ a váží 186 kg. Kostel je jedinou památkou uvedenou v seznamu nemovitých kulturních památek naší republiky a existují domněnky, že pamatuje i doby Cyrila a Metoděje. V tomto kostele nás zaujala socha Panny

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Marie Lurdské ozdobená růžencem přivezeným poutníky z francouzských Lurd v roce 150. výročí lurdského zjevení. Tento růženec má na 3. desátku jen 7 kuliček. Poutníci, kteří při výběru růžence si toho nevšimli, říkají, že jejich ruce vedla Matka Boží a vybrala dobře. Tři chybějící kuličky budou navždy symbolizovat tři morašické poutníky, kteří Lurdy v jubilejním roce zjevení navštívili.

Zábavný program se konal i během dne, kdy jsme se bavili na jednom hřišti při sledování fotbalového utkání Marianek se Soluňáky. Museli jsme obě družstva obdivovat, že mají ještě sílu po tak náročné pouti a v takovém parnu hrát. Zatímco loni i předloni vyhrály Marianky, letos o jeden gól zvítězili Soluňáci.

Celý program pouti byl perfektně připravený. Po celou pout' s námi jelo doprovodné vozidlo, které mohlo ty nejvíce unavené poutníky nebo děti popovést. Moc poutníků toho ale nevyužívalo, naopak - většina trpělivě snášela všechny těžkosti poutě jako pokání. Obdivovali jsme P. Marka, který šel celých 150 km v černé klerice celý upocený, ale šťastný. Pout' se prostě musí prožít s únavou, potem, puchýři i nějakými zkouškami. Kdo neměl čas a sílu jít celý týden pěšky, mohl se dovézt v sobotu ráno až před Velehrad, kde jsme trávili poslední noc, a pak jít zbývajících 8 km z Buchlovic a nebo necelé 4 km z Tupes. Naše skupina, která šla loni z Tupes, si letos vybrala přenocování v Buchlovicích a šla trasu 8 km. Jaké bylo naše překvapení při přivítání s poutníky v Tupesích, když jsme mezi nimi spatřili kardinála Vlka, který všechny radostně zdravil a vyslovil nám, zejména dětem a seniorům, velký obdiv za ty našlapané kilometry v tom úporném vedru. „V tom spatřuji znamení živé víry, pro kterou jsou lidé schopni něco obětovat,“ pochválil nás kardinál, který šel s námi celou tuto trasu pěšky až na Velehrad, spolu s šesti sty poutníky z různých míst Čech a Moravy, kteří se v Tupesích spojily v mohutný proud vděčnosti, která všem vyzařovala z očí i tváří, když radostně zdravili kolemjdoucí a předávali

jim obrázky Cyrila a Metoděje. Auta nám troubila, lidé nám mávali. Čím více jsme se přibližovali k Velehradu, tím větší radost jsme cítili. „Velehrad náš, ten rozkvétá vždy znova a žádá moc už nám jej nerozboří, pokud náš národ v hloubi srdce chová důvěru k Matce, která divy tvoří...“ Poslední úsek šla většina z nás bosá. Ve velehradské bazilice Nanebevzetí Panny Marie a sv. Cyrila a Metoděje celebroidl pontifikální mši sv. kardinál M. Vlk. Na přání P. Jana Peňáze a ostatních pořadatelů sloužil tuto mši za všechny poutníky, za dobré lidi a jejich úmysly, i za všechny zemřelé. Z pana kardinála vyzařovala zvláštní radost, tohle prý nečekal. Připravoval si, čím by nás povzbudil, a zatím jsme povzbudili my jeho. Po mši svaté jsme dojatě sledovali krásný obřad - přijímání do Společenství čistých srdcí těch, kdo se rozhodli žít čistou láskou a uvádět do tohoto světa hodnotu pravé lásky a ryzích vztahů. Máme radost z toho, že i dvě děvčata z naší skupiny do tohoto společenství vstoupila, a ze srdce jim přejeme Boží požehnání.

Dalším bodem programu bylo předávání velkých cyrilometodějských křížků poutníkům, kteří již na této pouti byli potřetí. Dva z nich byli z Pacova a Pelhřimova. Na oběd už nám moc času nezbylo, protože v 15 hod. začala beseda s prof. Petrem Pitřhou a po ní byla pout' slavnostně zakončena bohoslužbou s poděkováním a svátostným požehnáním.

Při zpětném ohlédnutí zapomínáme na všechny těžkosti, nepohodlí a únavu, které byly nepatrné proti krásnému zážitku, kdy jsme byli všichni nabití na stejnou notu, měli se rádi, pomáhali si, povzbuzovali se a cítili Boží radost, pokoj a lásku, kterou jsme mohli předávat tolika lidem. Někteří se na nás těšili a připravili nám bohaté pohostění. Našli se i tací, kteří nám sdělovali, jaké požehnání jim naše minulá poutě přinesly, a to jednotlivcům i celé obci. Uvědomovali jsme si přítomnost Ducha svatého. Cítili jsme jeho sílu, která nás dovedla do cíle, když už naše svaly nemohly. Kéž naše pout' přispěje k větší radosti a větší slávě Boží! Kéž svatí věrozvěstové drží

První ročník 3 v 1

Členové občanského sdružení Rodina Předbořice (toto sdružení je zřizovatelem a provozovatelem Domova sv. Zdislavy v Předbořicích) spolu s františkánkami S. Kateřinou a S. Pavlínou uspořádali v sobotu 3. září zajímavou akci. Sestry zde už dva roky pracují jako pastorační asistentky (vystřídaly sestry sv. Vincence, které zde působily asi deset let) a spolupracují s P. Řehořem, který zdejší farnost spravuje. Akce byla nazvána 3 v 1. Jednalo se o náhradu Dne dětí, který se přesunul z června na začátek školního roku. Dopoledne na školní zahradě probíhaly soutěže a hry, které byly odměňovány sladkostmi. Nechyběl ani velký nafukovací hrad. Během celého dne fungoval dobročinný bazar. S nápadem uspořádat jej přišla Anna Jarolímková, předsedkyně sdružení. Byli osloveni občané v okolí Kovářova a Předbořic, kteří zanedlouho začali přivážet různé věci. V tento den bylo možno nakoupit (za dobrovolnou cenu) oblečení, dětské sportovní potřeby, knihy, hračky, plyšáky, i obrazy nebo porcelán. Za peníze, které bazar vynesl, se nakoupily potřebné věci pro provoz školky - nový vysavač, mixér a topné těleso do koupelny. Ve 13 hod. se všichni těšili na hudební taneční pásmo „Legenda o sv. Anně“, což byl hlavní bod programu. Toto netradiční ztvárnění nastudovaly děti ze ZUŠ Sedlčany spolu s dospělými hudebníky a zpěváky. Byl to nádherný příběh o lidském zranění, o lásce a jejím třibení a o hledání Boha, když něco nejde tak, jak bychom si přáli. Celkem bylo okolo osmdesáti účinkujících a byl to krásný umělecký zážitek. Pro všechny přítomné bylo napečeno občerstvení, byla možnost si koupit zmrzlinu nebo párek v rohlíku. Dobrou náladu všech přítomných umocnilo i krásné letní počasí. Hosté a pořadatelé byli nadmíru spokojeni. Domů jsem si přinesla krásný zážitek a pocit, že se v Předbořicích dobré dílo daří.

Alena Růžicková

nad námi a nad svým dědictvím ochrannou ruku! Děkujeme všem kněžím za duchovní vedení, všem, kteří s námi šli, kteří nám poskytli pohostění nebo jakkoli přispěli ke zdárnému průběhu pouti. Všechny také zveme, aby se nebáli k nám připojit příští rok na XII. pěší pout' na Velehrad, která bude zahájena 20. srpna 2012 ve Vranově nad Dyjí. Těšíme se na vás!

Za naše poutníky Marie Simandlová,
CMŠ a SVČ Pacov

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Ohlédnutí za hlavní klokotskou poutí 2011

Tak jsme prožili další naší klokotskou pout'. Jaká byla, co jsme zažili, co nám přinesla?

Letošní pout' byla delší než obvykle, trvala tři dny. Měli jsme tak delší časový prostor oslavit velký mariánský svátek Nanebevzetí Panny Marie, naše patrocinium. V každém z těchto dnů jsme měli možnost si vybrat a i něco získat podle toho, kdo s jakým úmyslem přišel.

Klokotský areál se neustále opravuje. Při příchodu je již z dálky vidět nově opravenou obvodovou zeď venkovního ambitu. Vnitřek Růžencové kaple byl zrestaurován, včetně lucernaria, kam bude zavěšen nový zvon (další věžička, „bude zvonit“, staré lucernarium je možno si prohlédnout v ambitech). Probíhá oprava kaple sv. Anny, včetně lucernaria. Letos je v plánu ještě oprava lucernaria nad presbytářem kostela, které je také poškozené a do kostela zatéká. Za všechny opravy je třeba poděkovat těm, kteří na jejich financování přispívají.

V sobotu, hlavní poutní den, celebroid ranní mši sv. novokněž P. Zavrel a uděloval novokněžské požehnání. Hlavní bohoslužba v 10 hod. u polního oltáře ve společenství s diecézním biskupem Jiřím Paďourem byla vyvrcholením všech poutních dnů. Za zmínku stojí i znovuposvěcení zvonu „Obětím koncentračních táborů“. Bylo nám „přáno i shora“ v podobě ideálního počasí; nebylo ani parno, během bohoslužby se nám vyhnuly dešťové přehánky. Odpolední beseda s otcem biskupem byla zakončena klokotskými hodinkami.

Hostem nedělní slavnostní bohoslužby byl kaplan vojenské policie P. Mjr. Petr Svoboda. Velký počet věřících měl možnost slyšet jeho nevšední zážitky z afgánské mise, ale i skutečnosti důležité pro náš pozemský i věčný život.

V pondělí, v den svátku Nanebevzetí Panny Marie, byla odpolední mše sv. sloužena představeným kongregace petrinů P. Cyrilem Havlem. Večerní varhanní koncert „Ave Maria“ byl „velkou tečkou“ i s velkou návštěvou posluchačů, při němž přímo sálala vřelá a příjemná atmosféra.

Historie klokotských poutí

Taková byla tedy ve zkratce letošní pout'. Když zalistujeme v naší kronice, dozvíme se, jak vypadaly poutě a oslavy v minulosti:

- r. 1739 udělil papež Klement XII. Klokotům odpustky pro poutníky, kterých stále přibývalo;
- největší a slavné průvody byly z Prahy na poděkování za vysvobození od nepřátelského ležení r. 1741, které vedl sám farář Týnského chrámu P. Christoforus Hubatius z Kotnova;
- v letech 1771 a 1773 bylo veliké sucho a Moravu ohrožoval mor. Na Klokoty přicházely četné průvody poutníků, zvláště z Jihlavska, s prosbou o pomoc Klokotské Panny Marie;
- mezi četnými poutníky byla i císařovna Marie Terezie, která při pobytu v Táboře konala i pobožnost na Klokotech. Tábořskému děkanovi P. Klášterskému předala zlatou podobiznu Klo-

kotské Panny Marie na zlatém, 62 dukátů těžkém řetězu;

- 15. srpna 1947 přiletěl do Klokot pozdravit Panu Marii Klokotskou pražský arcibiskup Josef Beran, poté, co vysvětil nového českobudějovického biskupa Josefa Hloucha;

- v r. 1948 na pouti s biskupem Hlouchem už se začalo projevovat politické klima, venkovní bohoslužba byla rušena hlasitými projevy svazáků. V letech 1952-67 se bohoslužby mimo kostel konat nesměly. Po návratu biskupa Hloucha do diecéze se v letech 1968-69 bohoslužba konala před tábořským vchodem, v r. 1970 na nově ohraničeném hřbitově. Naposledy s biskupem Hlouchem se konala v r. 1971, to už ale v ambitech u kříže k tábořskému vchodu, kde pak byla každoročně až do roku 1989;

- letos 21. srpna zemřel bývalý kapitulní vikář P. Josef Kavale, pravidelný celebrant poutní mše sv. v letech 1974-1989. Věřící v ambitech byli „pečlivě a ostrážitě hlídáni, aby byla zajištěna jejich bezpečnost“. Církevní tajemník a státní tajná policie měli „mapující oko“ na ty, kteří přišli,

a „ostrážité ucho“ na pronesená slova. P. Kavale se ale vždy snažil věřící povzbudit a dodat jim duchovní posilu do nelehkého života;

- v r. 1990 jeden z posledních kněží kongregace Těšitelů, P. Petrucha, postavil polní oltář, který se dodnes používá pro venkovní bohoslužby;

- v r. 1992 (600. výročí posvěcení klokotského kostela) z iniciativy tábořského děkana mons. Vyhličky a P. Zdeňka Mareše, který v té době na Klokotech vypomáhal, přijel vedle českobudějovického biskupa Antonína Lišky i papežský nuncius v České republice G. Coppa.

Vzpomínek by bylo ještě dost. Neměli bychom ale zapomenout na naše předchůdce, kteří doufali, že se dočkají „lepších časů“ a budou moci, jak je dovoleno nám, vyznávat svobodně víru, shromažďovat se i mimo kostel, atd. Děkujeme Bohu a Panně Marii za tyto velké dary. My, Tábořští, budme rádi, že máme to štěstí být nablízku Klokot, že zde máme každý den mši sv., což už dnes není ve všech farnostech běžné a můžeme od rána do večera navštívit Panu Marii Klokotskou.

Ladislav Šotek, Tábor

K ČETBĚ A STUDIU DOPORUČUJEME

Buber-Neumannová Margarete - Zajatkyní Stalina i Hitlera

Příběh ženy 20. století - po zážitku 1. světové války a tváří v tvář následným ořesným sociálním poměrům v Německu se stala komunistkou, o deset let později se uchýlila do moskevského exilu, po čase byla deportována do gulagu.

Barrister, váz., 413 s., 345 Kč

Blaquierová Georgette - Evangelium podle Marie

Kniha svěžích meditací nad biblickými texty o Panně Marii, která se snaží biblické poselství aktualizovat pro každodenní život současného člověka. Vznikla na základě exercicií pro laiky, a proto je použitelná pro osobní či skupinové exercicie s Matkou Boží.

Karmelitánské nakladatelství, brož., 166 s., 149 Kč

Cantalamesa Raniero - Slovo a život

Zamyšlení nad Božím slovem pro neděle a svátky v ročním cyklu B. Výklady obsažené v publikaci zachycují základní tematiku jednotlivých liturgických čtení z nedělí a slavností celého roku a uvádějí je do souvislostí s dalšími biblickými čteními a také s aktuálními problémy církve a světa.

Karmelitánské nakl., brož., 309 s., 290 Kč

Křivohlavý Jaro - Slova potěšení a povzbuzení

Tato místa „osobního oslovení“ jsem si ve svých Biblích pečlivě podtrhával. Je jich tam dodnes veliké množství. Později jsem přešel na dokonalejší způsob; pro mne důležitější místa v Bibli jsem si začal podtrhávat barevnými tužkami. Řadu z nich jsem vybral a dvě skupiny takovýchto osobních oslovení zde předkládám. (Z předmluvy autora.)

CBS, brož., 63 s., 49 Kč

Mykoff Moše, Mizrahi S. C. - Vlídna zbraň: Modlitby pro chvíle všední i nevšední

Kniha chasidského rabína, jenž po celý život shromažďoval rady, moudrá ponaučení a myšlenky na téma, jak žít moudře, lépe vyrovnaně, kde hledat klid a rovnováhu nejen pro obyčejný život, ale i pro významná a zlomová životní rozhodnutí.

Volvox Globator, váz., 142 s., 149 Kč

Od 10 000 let před Kristem po současnost

Historický atlas, na jehož sestavení a zpracování se podílely desítky odborníků z mnoha zemí světa, předkládá na stovkách map a plánek vizuální kroniku dějin lidstva. Mapy jsou doprovázeny reprodukcemi uměleckých děl, vztahujících se k danému období historie, jakož i fotografiemi a dokumenty, přibližujícími důležité události a jejich aktéry.

Fortuna Libri, váz., A4, 512 s., 1290 Kč

Philippe Marie-Dominique - Blahoslavenství jako lék

Autor mluví o blahoslavenství jako o konkrétním daru, kterým nás Bůh může a chce obdarovat. Každé blahoslavenství navíc spojuje s konkrétním darem Ducha svatého a ukazuje jeho nezbytnost a potřebnost našemu životě...

Karmelitánské nakladatelství, brož., 175 s., 179 Kč

PERSONALIA

USTANOVENÍ

P. Mgr. Petr Plášil, administrátor v Táboře, byl od 1. 10. 2011 ustanoven vikariátním sekretářem Táborského vikariátu.

P. Karel Vrba, okrskový vikář a administrátor v Písku, byl od 1. 10. 2011 odvolán z úřadu excurrento administrátora v Čimelicích, vikariát Písek. Všechna ostatní ustanovení zůstávají v platnosti.

P. Mgr. Ludvík František Hemala, CFSsS, byl od 1. 10. 2011 odvolán z úřadu rektora kostela Povýšení sv. Kříže v Písku a ustanoven excurrento administrátorem v Čimelicích, vikariát Písek. Všechna ostatní dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti.

P. Tomáš Cyril Havel, Dr. theol., CFSsS, byl od 1. 10. 2011 ustanoven rektorem kostela Povýšení sv. Kříže v Písku. Všechna dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti.

P. Mgr. Peter Tomáš Paradič, CFSsS, byl od 1. 10. 2011 ustanoven kaplanem u kostela Povýšení sv. Kříže v Písku a farním vikářem ve farnostech Záhoří, Chřešovice a Oslov, vše vikariát Písek.

P. Mgr. Karel Jakub Berka, OPraem., administrátor v Milevsku, byl od 1. 10. 2011 odvolán z úřadu excurrento administrátora v Chýškách, vikariát Písek. Ostatní ustanovení zůstávají v platnosti.

P. Mgr. Mikuláš Selvek, OPraem., farní vikář v Milevsku, byl od 1. 10. 2011 odvolán z úřadu excurrento administrátora v Nadějkově, vikariát Písek. Ostatní ustanovení zůstávají v platnosti.

P. Mgr. Miroslav Jindřich Zdík Jordánek, OPraem., byl od 1. 10. 2011 ustanoven excurrento administrátorem v Chýškách a Nadějkově, vikariát Písek.

P. Josef Charypar, farář v Březnici, byl od 29. 9. 2011 ustanoven excurrento administrátorem v Chrašticích, vikariát Písek. Všechna dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti.

P. Martin Brousil, který dosud působil v královéhradecké diecézi, přešel se souhlasem diecézního biskupa Mons. Jiřího Paďoura, OFMCap., do arcidiecéze pražské a od 1. 10. 2011 byl

dekretem Arcibiskupství pražského ustanoven administrátorem v Roudnici nad Labem.

Dne 6. 10. 2011 byli v jednotlivých vikariátech ustanoveni titi KAPLANI PRO MLÁDEŽ:

P. Mgr. Marcin Želazny, vikariát Č. Budějovice-venkov.

P. Ing. Mgr. Jiří Řehoř Žáček, OPraem., vikariát Písek.

P. Mgr. Jan Mikeš, vikariát Písek.

Pan **David Mikluš**, pastorační asistent, vikariát Strakonice.

P. Mgr. Vojtěch Vágai, vikariát Tábor.

P. Mgr. Krystof Henriko, OMI, vikariát Jindřichův Hradec.

P. Mgr. Pawel Dembek, OMI, vikariát Tábor.

P. Mgr. Jan Hamberger, vikariát Pelhřimov.

ŽIVOTNÍ JUBILEA:

P. František Lála, děkan Katedrální kapituly u sv. Mikuláše České Budějovice, oslaví 18. 10. 2011 devadesáté páté narozeniny.

Mons. Karel Fořt, Kněžský domov České Budějovice-Suché Vrbné, oslaví 8. 11. 2011 devadesáté narozeniny.

P. František Halaš, Hluboká nad Vltavou, oslaví 30. 10. 2011 šedesáté páté narozeniny.

P. Zdeněk Metod Kozubík, OPraem., Bechyň, oslaví 1. 11. 2011 šedesáté narozeniny.

P. Jan Wirth, Štěpánovice (u Klatov), oslaví 1. 11. 2011 padesáté narozeniny.

UDĚLENÍ TITULU:

Doc. ThDr., MUDr., Mgr. Jaroslav Kašparů Ph. D., trvalý jáhen, byl 28. 9. 2011 jmenován doktorem sociální práce honoris causa na Vysoké škole zdravotnictví a sociální práce sv. Alžběty v Bratislavě.

K získání titulu upřímně blahopřejeme.

ÚMRTÍ

P. František Laňka, administrátor v Chrašticích, zemřel 28. 9. 2011 v nemocnici v Příbrami v 77. roce svého života. Po rozloučení v Chrašticích byl pohřben 6. 10. 2011 v Klučenicích.

R. I. P.

-acebb-

Setkání varhaníků, sbormistrů, kostelníků, akolytů a lektorů s biskupem

V sobotu 19. 11. 2011 v 9.30 hod. se v Českých Budějovicích uskuteční obvyklé setkání farních pomocníků s diecézním biskupem.

I letos zve diecézní biskup varhaníky, sbormistry, kostelníky, akolyty, lektory a ostatní pomocníky ve farnosti na pravidelné setkání do Českých Budějovic. Setkání začne v kostele Obětování Panny Marie na Piaristickém nám. mši sv., po které si přítomní ve skupinách vymění své zkušenosti, radosti, ale i bolesti služby. Předpokládáný konec bude po obědě.

Na setkání s vámi se těší

Mons. Jiří Paďour, OFMCap., biskup českobudějovický

Radio Proglas

vysílá na území jižních Čech na frekvencích 88,7 FM v Táboře, 89,5 FM v Písku, 92,3 FM v Českých Budějovicích a 107,5 FM z Nových Hradů. Podrobný týdenní program najdete v Katolickém týdeníku nebo na internetové stránce www.proglas.cz. Máte-li zájem o podrobný rozpis vysílacího schématu, můžete o něj požádat na adrese redakce@proglas.cz.

K místům a farnostem, z nichž Radio Proglas pravidelně přenáší **bohoslužby**, patří také České Budějovice, konkrétně salesiánská farnost sv. Vojtěcha v městské části Čtyři Dvory. Mše svaté jsou z tohoto kostela přenášeny každý pátek v 18 hodin, s výjimkou prvního pátku v měsíci. (V době letních prázdnin se bohoslužby nepřenášejí).

* **Kafemlýnek** je magazín určený především maminkám na mateřské dovolené. Naladíte ho pravidelně v úterý v 9.30. 25. 10. nese podtitul „Domácí ekologie“. Jak žít v souladu s životním prostředím? Jak uskutečňovat ekologické principy ve vlastní domácnosti? To jsou některé z otázek, na které se pokusíme odpovědět.

* Vždy v úterý v 16.00 vysíláme **Barvínek**, pořad pro naše nejmladší, zvědavé posluchače. 18. 10. je na programu Telefonické riskování a 25. 10. nabídneme Říjnový magazín Barvínu. 1. 11. přivítáme v Barvínu Elišku Večeřovou, která pracovala několik měsíců v hlavním tanzanském městě v rámci jednoho vzdělávacího programu. Povypráví o tom, jak se jí v té nejafričtější Africe líbilo. 8. 11. bude naším hostem skladatel Petr Skoumal, autor mnoha písniček pro děti i pro dospělé a tvůrce oblíbených znělek ke známým večerníčkům.

* Každý pátek v 17.55 vám přinášíme informace ze světa vážné hudby v týdeníku **Oktáva**. Během měsíce října věnujeme pozornost modlitbě Ave Maria v různých hudebních zpracováních. 11. 11. vám nabídneme pozvánku na koncerty Filharmonie Brno.

* V duchovním vzdělávacím cyklu **České nebe** se postupně seznamujeme s význačnými českými světci. 27. 10. ve 22.00 nastíníme životní příběh blahoslaveného Karla Habsburského.

* Do **farnosti Rýmařov** vás zavedeme v regionálním pořadu, který uslyšíte ve čtvrtek 20. 10. ve 22 hod.

* **Dobře známý časopis Duha** má nového redaktora. Stal se jím otec Cyril Havel. Rozhovor

s ním pro vás připravil Petr Pospíšil, redaktor jihočeského studia Jan. Zachytíte ho v pondělí 31. 10. ve 22 hod.

* V úterý 1. 11., na svátek všech svatých, navštívíme **tři olomoucké kostely, zasvěcené právě všem svatým**. K poslechu pořadu z regionů vás pozveme ve 22 hod.

* V sobotu 5. 11. v 17.00 se opět přihlásí jihočeské studio Jan. Petr Pospíšil pozval k mikrofonu otce Petra Pilera, SDB, který pohovoří na téma **manželský pár v krizi**.

* **Centrum Oáza** Charity Zábřeh představíme v rámci regionálního pořadu, který uvedeme v úterý 15. 11. od obvyklých 22 hod. -kb-

Teologická fakulta JU
v Českých Budějovicích,
Filosofický ústav AV ČR v Praze
ve spolupráci s Českou křesťanskou
akademií České Budějovice

zvou na panelovou diskusi na téma

TOMÁŠ AKVINSKÝ VZTAH VÍRY A ROZUMU

kteřá se koná

**v úterý 29. listopadu 2011
od 9 hod.**

na TF JU v Českých Budějovicích
(učebna 3 - přízemí)

u příležitosti prezentace nově vydaných
překladů děl Tomáše Akvinského.

Účast v panelové diskusi přislíbili:
Mons. Dominik DUKA, OP,
arcibiskup pražský

prof. Karel SKALICKÝ, Th.D.,
Teologická fakulta JU

doc. Tomáš MACHULA, Ph.D.,
Teologická fakulta JU,
a Filosofický ústav AV ČR

Daniel HEIDER, Ph.D.,
Teologická fakulta JU
a Filosofický ústav AV ČR

Římskokatolická farnost-klášter Milevsko

3. 11. 2011 v 19 hod.

**HOST V LATINSKÉ ŠKOLE
PAVEL NOVÝ**

V civilu nosí téměř zásadně kraťasy,
rád sportuje a v životě se živil jako šofér,
číšník, zedník nebo traťový dělník.
Hrál řadu rolí, v myslí diváků zůstane
jako hráný Paliza v seriálu Velké sedlo
nebo jako Pepa Bednář v komedii
S tebou mě baví svět.

Vstupné (předprodej): 90 Kč

NAKLADATELSTVÍ PAULÍNKY

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1
Tel.: 224 818 757

On-line knihkupectví: www.paulinky.cz
objednavky@paulinky.cz

Anselm Grün

Důvěrná slova

**Modlitby pro každou pří-
ležitost**

Mnoho lidí říká, že netuší, jak by se měli modlit. Oficiální modlitby jim jsou cizí a modlitba vlastními slovy jim činí potíže. Právě pro ně je tato sbírka modliteb, jež mají přirozený a vroucí jazyk a zároveň se týkají každodenních problémů.

Brož., 240 str., 205 Kč

Anselm Grün

Smrt není konec. Co nastane po smrti?

Kniha o tom, co můžeme v okamžiku smrti a po smrti očekávat. Autor vychází z pohledu psychologie a filozofie, a pak se soustředí na biblické obrazy smrti a věčného života a na to, jak se k dané problematice staví teologie. Skrze množství obrazů a jejich interpretace nás krok za krokem vede k závěru, že ve vztahu ke smrti můžeme žít v naději a s nadějí také umírat.

Brož., 136 str., 145 Kč

Anna Mátíková, FSP

Dítě, zázrak života

Další z knížeček „do kapsy“, tentokrát k příležitosti narození dítěte a jeho přijetí jako Božího daru. Mimo jiné obsahuje modlitby za ty, kdo po dítěti touží; za matky v očekávání; za děti, které trpí a další texty a modlitby do různých rodinných situací.

Brož., 48 str., 35 Kč

Anna Mátíková, FSP

Já jsem vzkříšení a život

Modlitby za zemřelé

Pobožnost vhodná v dnech modliteb za zemřelé. Obsahuje úryvky z Písma a modlitby jím inspirované, přímluvné modlitby za zemřelé a několik dalších modliteb a také informace o možnosti získání plnomocných či částečných odpustků pro duše v očistci.

Brož., 30 str., 30 Kč

Dětská diecézní pouť v Kájově

Růžencový svátek

Po celý říjen se lidé v klášteře večer před požehnáním modlili svatý růženec. Předmodlivaly se skutečně zkušené modličky, které jsme ale rádi neměli, protože rády žalovaly. Na růžencový svátek sám chodíval jsem však s babičkou do Růženeckého kostela, kde se lidově říkalo, podle zakladatele pátera Petra, „U Petra“. Do tohoto krásného kostela jsme se stejně málokdy dostali, většinou jen o Vánocích na jesličky, na Boží Tělo a nyní na růžencový svátek večer.

Bylo zde jako v nebi. Kostel, ozářený na nejvyšší míru, se svými barevnými malbami, činil dojem něčeho mimořádně posvátného. Lidí nabito a z kazatelny se jeden tamní pan páter modlil rozjímavý růženec. To bylo velmi krásné a duše se sama otevírala vzácnému Slovu Božímu. Slavnost byla zakončena svátostným požehnáním; u osvětleného ciboriového oltáře bylo tolik kněží a majstrů.

(František Hobizal: Budějovické trilogie)